Τὸ φύλλον 10 λεπτά 28 Φεβρουαρίου 1916 Ἀριθ. 19

ΜΕΓΑΛΑΙ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑΙ

Η ΜΙΣΣ ΡΟΥΘ ΣΑΙΝΤ ΝΤΕΝΙΣ

Μιὰ ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας χορευτρίας τοῦ κόσμου. Ἡ εἰκὼν μας τὴν παριστᾷ ὡς Νούρ Γεχὰν, Ἰνδὴν πριγκήπισσαν τοῦ Σὰχου τοῦ Ἀκβὰρ, ἡ ὁποία ἦτο τόσον μαγιόδοξος ὥστε οἱ Θεοὶ τὴν κατεδίκασαν νὰ μεταβληθῇ εἰς παγῶνι. Ἡ μὶς Ντενὶς εἰς τὸν τρελλὸν χορὸν, ποῦ ἀποδίδει μαγευτικὰ τὴν μεταμόρφωσιν αὐτὴν, ἀναδεικνύεται ὑπέροχος.

Η „ΚΥΡΙΑΚΗ"

Ἐκδιδομένη ὑπὸ τῶν Ἐκδοτικῶν Καταστημάτων τῆς «Ἀκροπόλεως».
Ἰδιοκτήτης: ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
Ἐτησία διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχμαὶ 6.
» » » Ἐξωτερικὸν Φράγκα 10.

ΕΤΟΣ Α΄ 28 Φεβρουαρίου 1916 Ἀριθ. 19

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

Τὸ ἔκτακτον φύλλον

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μᾶς ἐρωτοῦν πότε θὰ ἐκδοθῇ τὸ ἔκτακτον φύλλον τῆς »Κυριακῆς«. Ἡ ταχύτης τῆς ἐκδόσεως ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτούς. Ὅσον γρηγορώτερα συγκεντρωθοῦν τὰ λογογραφήματα, τὰ ὁποῖα θὰ περιληφθοῦν εἰς αὐτὸ τόσο καὶ ταχύτερον θὰ ἐκδοθῇ. Ἡ Κυριακὴ δὲν πρόκειται, ἐπαναλαμβάνομεν, νὰ κερδίσῃ τίποτε ἀπὸ τὸ φύλλον αὐτό, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς στοιχίσῃ ἀρκετά. Ἐὰν δὲν καλυφθοῦν τὰ ἔξοδα τῆς ἐκδόσεώς του θὰ ματαιωθῇ καὶ θὰ ἐπιστραφοῦν αἱ προπληρωθεῖσαι παραγγελίαι τῶν φύλλων.

⁂

Ἐνθουσίασε ὅλους

Τὸ περασμένο φύλλον τοῦ περιοδικοῦ μας ἦταν ἡ πειὸ εὐχάριστος ἐκπλήξις γιὰ ὅλους. Μέσα εἰς τὸ γενικὸν γλέντι τῶν Ἀπόκρεω ἡ «Κυριακὴ», ἡ ὁποία δὲν ἠδύνατο νὰ ὑστερήθῃ τῶν λοιπῶν, ἐπειδὴ πιστεύει, ὅτι ἡ ἀθῶα ἐκδήλωσις τῆς χαρᾶς καὶ εὐθυμίας εἶνε ὑγιεστέρα καὶ ἠθικωτέρα ἀπὸ τὴν φαρισαϊκὴν ἀντίληψιν μερικῶν, ποὺ θέλουν νὰ μᾶς ποῦν, ὅτι ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰς περιστάσεις ἀπαιτεῖ νὰ κατεβάσομεν τὰ πρόσωπά μας καὶ μελαγχολήσωμεν -- παρουσιάσθη τρελλὴ, γέλαστὴ, εὔθυμη, ἀποκρηάτικη. Μασκαράδες καὶ μὴ τὴν ἀγόραζαν, τὴν ἐδιάβαζαν, τὴν ἐχαίρονταν καὶ τὴν καμάρωναν.

⁂

Τὸ 20ὸν φύλλον

Ἡ τελευταία εὐκαιρία, τὴν ὁποίαν ἔχουν οἱ ὑποψήφιοι μερικῶν νομῶν ὅπως ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιτυχίαν των εἶνε τὸ 20ὸν φύλλον. Εἰς τὸ ἑπόμενον θὰ σᾶς εἴπωμεν πόσων νομῶν ἡ ψηφοφορία θὰ λήξῃ μετὰ τὸ 20ὸν φύλλον. Σπεύσατε λοιπὸν νὰ ἐξασφαλίσητε ἀρκετὰ ψηφοδέλτια.

⁂

Διὰ τὴν συνεργασίαν.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν εἰς τοὺς στέλλοντας συνεργασίαν, ὅτι ἡ «Κυριακὴ» δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀλληλογραφῇ ἰδιαιτέρως ἢ νὰ δίδῃ λογαριασμὸν διὰ τὰ λογογραφήματά των. Μερικοὶ ἐξ Ἀθηνῶν ἔρχονται αὐτοπροσώπως εἰς τὰ γραφεῖά μας καὶ μᾶς φέρουν ἕνα λογογράφημα καὶ μᾶς ἐρωτοῦν τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἐὰν θὰ ἐκδοθῇ ἢ ὄχι. Μὴν ξεχνᾶτε, ὅτι μόνον εἰς τὴν στήλην «Ἀλληλογραφίας» θὰ εὕρητε τὴν ἀπάντησιν.

⁂

Τὸ ταχυδρομεῖόν μας

Ἐπίσης μερικοὶ παραπονοῦνται, ὅτι δὲν τοὺς ἀπαντῶμεν ἐγκαίρως. Τὸ φύλλον μας κλείνει ἑκάστην Τρίτην. Ὅ,τιδήποτε λοιπὸν ληφθῇ πέραν τῆς ἡμέρας ταύτης μεταφέρεται εἰς τὴν ἑπομένην ἑβδομάδα. Καμμιὰ φορὰ ἀκόμα συμβαίνει αἱ ἐπιστολαὶ ἢ τὰ χειρόγραφά σας νὰ καθυστεροῦν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Αὐτὰ θὰ εἶνε καλὸν νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει πρὶν μᾶς ἐκφρασθοῦν παράπονα διὰ καθυστερήσεις. Ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφίαν δὲν παραλείπεται τίποτε.

⁂

Ἑκατὸν ψήφους.

Μία ἀλλη εὐκαιρία διὰ τοὺς κ. κ. ὑποψηφίους εἶνε καὶ ἡ προσφορά μας 100 ψήφων διὰ κάθε πρῶτον τόμον «Κυριακῆς» ποὺ ἀγοράζετε. Καθένας σας ἔχει φίλους. Πεῖσατέ τους νὰ ἀγοράσουν ἕνα πρῶτον τόμον, ὁμολήσατέ τους διὰ τὸ περιοδικόν μας. Ἐὰν ἀγοράσητε συγχρόνως δέκα τόμους, θὰ ἔχητε χιλίους πεντακοσίους ψήφους.

⁂

Τὸ διήγημα τοῦ Μερακλῆ.

Θαυμάσω, ἀπαράμιλλο τὸ σημειωτὸ διήγημα τοῦ Μερακλῆ. Θὰ πεθάνετε στὰ γέλοια διαβάζοντες πῶς ὑπνωτίσθηκε, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ἀπὸ ἕνα ζευγάρι γαλανὰ, ὥμορφα μάτια καὶ τί ἐτράβηξε. Τὸ χιοῦμορ τοῦ Μερακλῆ εἶνε ἀνεξάντλητο καὶ πάντα φρέσκο. Γράφει ἕνα εἶδος διηγημάτων, ποὺ δὲν ξαναείδαμε ποτὲ στὴν Ἑλλάδα. Σάτυρα λεπτὴ, ραφφινὲ, ἕνα εἶδος καλοῦπι δικῆς του ἐφευρέσεως. Τρελλὰ, σατυρικὰ, ἀλλὰ λεπτὲς γραμμὲς χαραγμένες μὲ εὐχέρεια καὶ μὲ μιὰ διάθεσι ποὺ μαγεύει.

⁂

Ἡ «Νέα Γενεὰ»

Γιὰ νὰ δυνηθοῦν ὅλα τὰ παιδιὰ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ εἰς τὸ περιοδικόν μας «Νέα Γενεὰ», ἀπεφασίσαμεν ὅπως ὁρίσωμεν τὴν συνδρομὴν αὐτῆς εἰς πέντε μόνον δραχμὰς τὸ ἔτος. Ὅσοι γνωρίζουν πόσον ὑπερετιμήθη καὶ ὑπερτιμᾶται διαρκῶς ὁ χάρτης καὶ τὰ λοιπὰ τυπογραφικὰ ἔξοδα θὰ ἀναγνωρίσουν, ὅτι ἡ τιμὴ ποὺ ὁρίζομεν χωρὶς καμμίαν ὑπερβολὴν εἶνε καθαυτὸ θυσία. Τὸ κάμνομεν γιὰ νὰ γίνῃ ἡ «Νέα Γενεὰ» προσιτὴ εἰς ὅλα τὰ παιδιά.

⁂

Ὁ Σταγγαρῆς.

Σήμερον τελειώνει ἡ ἱστορία τοῦ ἱπποτικοῦ καὶ ἀτρομήτου Αὐστραλοῦ ἀρχιληστοῦ Στιγγαρῆ, μὲ τὰς σελίδας τῆς ὁποίας οἱ ἀναγνῶσταί μας ἐπέρασαν τόσον ὡραίας στιγμάς. Τὸ τέλος εἶνε σύμφωνον μὲ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ληστοῦ—ρωμαντικὸν, παράδοξον, ἀλλὰ καὶ γοητευτικὸν συγχρόνως. Ὁ ἀρχιληστὴς ξαναβρίσκει τὴν ὡραίαν μὶς Μπουβερὶ, ποὺ πρωτογνωρίσατε στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου καὶ ἐπιστρέφει μαζί της στὴν πατρίδα του μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προτέραν του ἀξιοπρεπῆ καὶ τιμίαν ζωήν του, ποὺ ἐγκατέλειψε.

⁂

Αἱ συνέχειαι.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν θὰ σᾶς προσφέρωμεν τρίτην συνέχειαν, ἀλλὰ θὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὰ δύο ὡραῖα, πρωτότυπα μυθιστορήματα, ποὺ δημοσιεύομεν τὸ «ΑΝΤΙΟ ΖΩΗ» καὶ τὸν «ΤΖΙΜ ΠΑΠΠΑ», οὕτως ὥστε ἡ «Κυριακὴ» νὰ ἔχῃ μεγαλειτέραν ἀκόμα ποικιλίαν.

⁂

Ζητήσεις καὶ προσφοραὶ

Ἀπὸ σήμερον καθιεροῦμεν στήλην «Ζητήσεων καὶ Προσφορῶν», εἰς τὴν ὁποίαν μπορεῖτε νὰ στέλλετε εἰαρδήποτε καταχώρησιν δι' ἐνοικίασιν, πώλησιν, ἀγοράν κ.τ.λ. Ἡ «Κυριακὴ» διαβάζεται ἀπὸ πολλὰς δεκάδας χιλιάδων ἀναγνώστας καὶ οἱοσδήποτε ἔχει νὰ ζητήσῃ ἢ προσφέρῃ κάτι δὲν μπορεῖ νὰ εὕρῃ ἐπιτυχεστέραν θέσιν ἀπὸ τὴν στήλην μας τῶν «Ζητήσεων καὶ Προσφορῶν». Αἱ ἀνωτέρω καταχωρίσεις θὰ σᾶς στοιχίζουν πρὸς τρία λεπτὰ τὴν λέξιν.

Ὁ Ἀρχισυντάκτης

---

700 ΑΠΟΓΟΝΟΙ

Εἰς τὴν Ἑπτάπολιν τῆς Οὐγγαρίας ἓν συζυγικὸν ζεῦγος ἐόρτασε τὴν ἑκατονταετηρίδα τῶν γάμων του. Καὶ ἐόρτασε γάμον, ὅστις δὲν ἔχει ἐπίθετον, διότι ὁ ἀγγρυρὸς καὶ ἡ χρυσοῦς γάμος των ἐορτάσθησαν.

Οἱ σύζυγοι οὗτοι ὀνομάζονται Σανεμά ἐτῶν ὁ μὲ 129 ἡ δὲ 117. Εἶνε καὶ οἱ δύο ὑγιέστατοι· μόνον ὅτι ἡ ὅρασις τοῦ γέρου τος ἤρχισε νὰ ἐξασθενῇ.

Ἀπογόνους ἀριθμοῦν 712 καὶ εἶνε ὅλοι ἐπαίται.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ ἔστειλεν εἰς τὸ ζεῦγος συγχαρητήριον καὶ 200 κορώνας.

..(Ἀπὸ τὸ Γαλλικόν)

Βασίλειος Σ. Κουβέλης
Ἐξ Αἰγίου

ΤΡΕΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
(Νεωτέρα φεϊλολογία)

ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΕΡΑΚΛΗ

— Βέρετε, ὅτι τὰ μάτια μου ὑπνωτίζουν; μοῦ λέγει τὴν περασμένη Κυριακὴ τὸ βράδυ, ποὺ καθόμαστε στὸ Πανελλήνιον ἡ Δνὶς Καίτη ἕνας γνωστὸς ὑπνωτιστὴς μοῦ εἶπε, ὅτι, ἂν θέλω, μπορῶ νὰ ὑπνωτίσω ὁἰονδήποτε. Κυττάξτε με στὰ μάτια κλά. . .

Ἄνοιξε τὰ μεγάλα, βαθειὰ, γαλανά της μάτια καὶ κάρφωσε τὴ ματιά της μέσα στὰ δικά μου. Ὅσο κυττοῦσα μέσα στὰ γαλανὰ ἐκεῖνα βάθη εἰς τὰ ὁποῖα πότε ἀλλόκοτοι ἥσκιοι περνοῦσαν γρήγορα πότε ἕνα ξαφνικὸ φῶς ἀστραφτε, τρεμόπαιζε καὶ πνίγονταν πάλι—τόσο καὶ περισσότερο ἐνοιωθα μιὰ βαρειὰ σωστὴ, μιὰ νάρκη νὰ μὲ τυλίγῃ. Μήπως ἦταν ἐπειδὴ τὰ μάτια της ἦσαν τόσο ὤμορφα, μήπως ἐπειδὴ εἶχαν μέσα τὸ μυστικὸ φῶς, ποὺ πέφτει τὸ σούρπωμα καὶ μᾶς γεμίζει νοστάλγια; Ἡ ματιὰ της ἔπλεκε γύρω μου ἕνα περιβάλλον φανταστικὸ, ὀνειρῶδες. Ἀπεκλύπτε, ἄνοιγε τὰ ξωτικὰ παλάτια τῆς Χαλμᾶς, ἔφερνε τὰ βαρειὰ ἀρώματα τοῦ Λιβανιοῦ, τοῦ μόσχου καὶ τὴ ζέστα τοῦ ἥλιου τῆς ἀνατολῆς ποὺ καίει καὶ ἀποκαρώνει—τὰ μάτια της, τ' ἀνατολίτικα πραγματικῶς ὑπνωτίζαν. Γιὰ νὰ βεβαιωθῶ κάνω σὲ μιὰν ἄλλη κυρία τῆς παρέας·

— Κυττάξτε με στὰ μάτια, παρακαλῶ. Θέλω κάτι νὰ ἰδῶ.

Ἐκυτταχθήκαμε καὶ εἶδα ἀμέσως τὴ διαφορά. Ἡ κυρία δὲν μὲ ὑπνωτίζε. Δὲν ἐνοιωθα τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸ στὰ μάτια της.

— Τί λέτε; μοῦ κάνει ἔπειτα ἡ Καί τη ἐνῷ στὰ μάτια της ἕνα χρυτὸ γιομάτο λο τρεμόπαιζε τρελλά· ἔχω δίκηο;

— Μάλιστα, δεσποινίς, τῆς ἀπεκρίθην.

Πραγματικῶς εἶχε δίκαιο. Μόλις σηκωθήκαμε χωρὶς νὰ θέλω πῆγα κοντά της. Καθήσαμε σ' ἄλλο κέντρο κι' ἐγὼ κάθησα κοντά της. Τὴν ἀκολουθοῦσα σὰ μιὰ βύναμις ποὺ δὲν μποροῦσα νὰ συγκρατήσω νὰ μ' ἔσπρωχνε. Ὑποθέτω αὐτὸς εἶνε ὁ ὑπνωτισμός. Ὄχι;

⁂

Τὴν ἄλλη μέρα πῆγα νὰ τὴν ἐπισκεφθῶ. Ἤμουν εὔθυμος, γελαστὸς, καὶ εἶχα σκοπὸν νὰ πῶ χίλια δυὸ πράγματα ἀστεῖα, νὰ γελάσω—ὅταν μπαίνοντας στὸ σπίτι της καὶ βλέποντας τὰ μεγάλα ἐκεῖνα γαλανὰ μάτια ἔχασα καὶ τὴν εὐθυμία μου καὶ τὸ γέλοιο μου. Ὑπνωτίσθην ξηλαξῆ.

— Καθῆστε, μοῦ λέγει κοττάξτε με στὰ μάτια.

— Ἀ, ὄχι, ὄχι, δεσποινίς Καίτη, ἐπειδὴ ὑπνωτίζομαι καὶ . . .

— Καί; μοῦ κάνει ρίχνοντας πίσω τὸ κεφάλι της καὶ γελῶντας δυνατὰ σὰν ὁ φόβος μου νὰ τὴν διασκέδαζε.

— Καὶ—ξέρω κι' ἐγὼ. Νὰ, σᾶς ἀκολουθῶ χωρὶς νὰ τὸ θέλω.

Μ' ὅλας τὰς ἐπιφυλάξεις μου καὶ μολονότι ἀπέφευγα ν' ἀντικρύσω τὰ ὡραῖα μάτια ὁ ὑπνωτισμὸς προχωροῦσε. Δὲν πέρασαν δυὸ μέρες καὶ εἶχα πεῖ στὴν Δδα Καίτη ὅλα τὰ μυστικά μου—τότε μάλιστα θυμήθηκα, πῶς εἶχα διαβάσει σ' ἕνα ἐβδομαδιαῖο ὑπνωτιστικὸ, ὅτι οἱ ὑπνωτιζόμενοι τὰ λένε ὅλα—ἦταν ἀδύνατο ν' ἀντισταθῶ στὴ φωνή της· μοῦ λύγιζε τὴ θέλησι, μοῦ τὴ σκορποῦσε, ὅπως ὁ ἀέρας σκορπάει τὰ φύλλα. Μοῦ ἔλεγε

— Ποῦ εἴσασθε; Ποῦ πήγατε; Που θὰ πᾶτε; Τί ἐκάματε;

Καὶ τὰ ἔλεγα ὅλα ἀληθινὰ χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ παραλείψω τίποτα. Ἡ ἐπιθυμία μου λοιπὸν σ' ἕναν γιατρὸ καὶ τὸν ἐρώτησα μήπως ὁ ὑπνωτισμός βλάπτει. Ὁ ἐπιστήμων μοῦ εἶπε, ὅτι δὲν βλάπτει πολὺ, ἀλλὰ πρέπει νὰ μοῦ δώσῃ ὁπωσδήποτε ἕνα φάρμακο ἰδικῆς του ἐφευρέσεως. Ἕνα μπουκάλακι μ' ἕνα νερὸ μὲς μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ πίνω τρεῖς κουταλιὲς τὴν ἡμέρα καὶ τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσα εἴκοσι μόνον δραχμές. Ἔπεσα λοιπὸν τῆς κουταλιὲς καὶ ἡσύχασα. Δὲν φοβοῦμουν πλέον τὸν ὑπνωτισμό.

⁂

Προχθὲς, καθὼς ἔγραφα στὸ γραφεῖό μου τ' ἀπόγευμα, εἰσβάλλει ἡ Δνὶς Καίτη. Μόλις τὴν εἶδα μοῦ πέφτει ἡ πέννα ἀπὸ τὸ χέρι, κόβεται τὸ νῆμα τῶν ἰδεῶν μου, ὅπως λένε οἱ συγγραφεῖς, σκώνομαι καὶ ὑπνωτίζομαι.

— Πᾶμε περίπατο, μοῦ λέει, στὸ Φάληρο. Μ' ἀμάξι.

Πίφ—παφ. Κατεβαίνω ἀμέσως, μπαίνομε σ' ἕνα ἀμάξι καὶ φωνάζω σὰν τρελλὸς στὸν ἀμαξᾶ (ἦταν ὁ ὑπνωτισμός)·

— Στὸ Φάληρο. Στὸ Φάληρο.

Μόλις φθάσαμε στὸ Φάληρο κατέβηκε ἐκείνη ἀπὸ τ' ἀμάξι καὶ ἐπροχώρησε λίγα βήματα. Πιστεύετε λοιπὸν πῶς τσακίσθηκα ὅσο νὰ πληρώσω τὸν ἀμαξᾶ γιὰ νὰ βρεθῶ πάλι κοντά της; Δὲν μποροῦσα, δὲν τὸθελα. Μ' ἔσερνε ὅπως ὁ μαγνήτης σέρνει τὸ σίδερο. Ἐπροχώρησε πρὸς τὴ θάλασσα καὶ ἔλεγα μέσα μου κυττάζοντας τὸν οὐρανό·

— Παναγία μου νὰ μὴ τῆς ἔρθῃ ἡ ἐμπνευσις νὰ πέσῃ στὴ θάλασσα γιατὶ θὲν γλυτώνω θὰ πέσω κι' ἐγὼ—χωρὶς νὰ τὸ θέλω.

Φθάσαμε στὴν ἐξέδρα καὶ ἐπροχώρησεν ὡς τὴν ἄκρη. Ἐκλυτάξε μέσα στὰ νερὰ ποὺ παίζανε μπροστά μας, ἔπειτα κυτταξε ἐμένα καὶ κάνει γελῶντας·

— Ἂν ἔπεφτα μέσα θὰ πθυτατε καὶ σεῖς;

— Φυσικά. Τί μὲ ρωτᾶτε. Ἀφοῦ μὲ ὑπνωτίζετε;

Ἔσπασε στὰ γέλοια καὶ τὴν ἔπιασε μιὰ τέτοια εὐθυμία ποὺ ἄρχισε νὰ χοροπηδᾷ καὶ νὰ τραγουδᾷ. Καθὼς μὲ κυττοῦσε μὲ λοξὴ ματιὰ ὑπνωτιζόμουνα τόσο, ποὺ σᾶς βεβαιῶ λύγιζαν τὰ γόνατά μου.

— Πᾶμε στὸ ζαχαροπλαστεῖο;

— Ἀπὸ ζαχαροπλαστεῖο.

— Ὄχι στὴ μπίρα.

— Στὴ μπίρα.

— Σταθῆτε.

— Σπέκομα.

— Βέρετε τι λέω; Ἔβαλε τὸ δάχτυλό της στὰ χείλη της ὡς νὰ προσπαθοῦσε νὰ θυμηθῇ κάτι, ἔπειτα προχώρησε καὶ κάνει μὲ ἀπόφασι

— Στὸ Παλαιὸν Φάληρον καλλίτερα.

— Στὸ Παλαιὸν Φάληρον, ἀπεκρίθην σὰν ἠχὼ κι' ἐγώ.

Ἀμέσως μπήκαμε στὸ τραὶν καὶ πήγαμε εἰς τὸ Παλαιὸν Φάληρον.

Καθὼς, καθισμένος ἀντίκρυ της, τὴν κύτταζα νὰ πίνῃ τὴν μπίρα, τῆς κύτταζα τὰ μάτια, ἔνοιωθα τὴ δίψα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔλέπει μιὰ θάλασσα καὶ λαχταρᾷ νὰ πέσῃ μέσα νὰ πνιγῇ, νὰ χαθῇ.

Ἤθελα νὰ τῆς μιλήσω, ἀλλὰ τὰ λόγια ἔσβυναν στὰ χείλη μου. Ἐγὼ θεωροῦσα περιττὰ τὰ λόγια—ἤθελα νὰμαι κοντά της πάντα, αἰώνιος.

⁂

Πῆγα σπίτι μου καὶ δὲν μπόρεσα νὰ δρῶ ἡσυχία. Ὅπου προσπλώνετο ἡ ματιά μου τ' ἀντικείμενα ὑποχωροῦσαν, θάμπωναν, γίνονταν ἕνας ἀτμὸς καὶ ἀμέσως παρουσιάζονταν τὰ γαλανά, μεγάλα, ὡραῖα μάτια ποὺ μὲ κύτταζαν καὶ λαμποκοποῦσαν σὰν πετράδια ποὺ ἀπάνω χοροπηδοῦν τρελλὰ ἀκτῖνες φωτός.

Σκώθηκα, ἔγῆκα ἔξω νὰ πάρω ἀέρα καὶ ἀσυνειδήτως βάδιζα πρὸς τὸ σπίτι της. Τὰ παράθυρα ἦσαν κλειστά. Πῆγα ἀπὸ τὸν κῆπο. Τίποτε. Ἔστριψα γιὰ νὰ μπῶ στὴν πάροδο καὶ ἔλέπω πάνω στὸ παράθυρο τοῦ δωματίου της—τῆς τὴν Δδα Καίτη. Τὸ αἷμά μου ἄναψε, ὁρμῶ γρήγορα γιὰ νὰ πάω κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρο της, ἀλλ' ἀπέναντί μου κι' ἄλλος νέος ἔρχονταν μὲ τὴν ἴδια ταχύτητα. Δὲν προφθάσαμε νὰ στκθοῦμε καὶ πέσαμε ὁ ἕνας στὸν ἄλλον σὰν τράγοι ποὺ ὁρμοῦν νὰ παλαίσουν ἀκριβῶς κάτου ἀπὸ τὸ παράθυρό της. Τὴν ἴδια στιγμὴ μιὰ βραχὴ ἀπὸ ἤχη ρὰ γέλοια ἔπεσαν ἀπὸ τὸ παράθυρο, ποὺ εὑρίσκετο ἡ κόρη μὲ τ' ἀλλόκοτα γαλανὰ μάτια.

— Τί θέλετ' ἐδῶ, κύριε;

Αὐτὴ τὴ φράσι εἴπαμε καὶ οἱ δύο συγχρόνως, μὲ ἀπειλητικὴ ματιὰ καὶ ἄγρια φωνή. Ἐπηκολούθησε μιὰ μακρὴ σιγὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκυττάθημεν ὡσὰν δύο γάτοι ἕτοιμοι νὰ ἐπιπέσουν ὁ εἷς κατὰ τοῦ ἄλλου καὶ νὰ ἀλληλοσπαραχθοῦν.

Κατάλαβα, ὅτι ἦταν καὶ αὐτὸς ὑπνωτισμένος, τὸ ἔβλεπα εἰς τὸ ὄφος του, εἰς τὴν ἐξαψί του, εἰς τὴν ἔκφρασι τοῦ προσώπου του, ποὺ ἔμοιαζε μὲ τὴ δική μου—θηλ. τρελλοῦ στὴν κρίσι του.

Τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ ἀνεκάλυψα, ὅτι εἰμεθα ὁμοιοπαθεῖς τὸν συνεπάθησα, γιατὶ ἤξερα ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου, τοῦ τέντωσα τὸ χέρι καὶ τοῦ κάνω.

— Βρισκόμαστε στὴν ἴδια θέσι. Εἶμε θα καὶ οἱ δυὸ ὑπνωτισμένοι.

Ὁ ἄλλος ὅμως ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως, ἐτινάχθη ψηλὰ ἄγριος καὶ κάνει·

— Τί, τί; Τότε ἕνας ἀπὸ μᾶς πρέπει νὰ ἐκλείψῃ. Ἢ ἐγὼ ἢ σεῖς.

— Πῶς εἴπατε;

— Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ζήσωμεν καὶ οἱ δύο. Θὰ τὴν σκοτώσω ἂν μὲ γελᾷ καὶ θὰ σκοτώσω καὶ σᾶς. Ἔπειτα θ' αὐτοκτονήσω.

Ἔβλεπα πῶς ὁ φίλος μου εἶχε πάρει πολὺ κατήφορο στὸν ὑπνωτισμὸ καὶ γιὰ νὰ προλάβω ἕνα τοιλάχιστον φόνο, τὸν καθησύχασα, πῆρα τὸ καπέλλο μου καὶ ἔφυγα παλαίοντας μὲ τὸν ἑαυτόν μου καὶ μὲ πολὺν κόπο, ἐπειδὴ τὰ γαλανὰ ἐκεῖνα μάτια μὲ τραβοῦσαν. μὲ τραβοῦσαν.

⁂

Τὴ νύχτα δὲν κοιμήθηκα καθόλου. Ἔβλεπα ὅτι αὐτὸ δὲν μποροῦσε νὰ ἐξακολουθήσῃ κι' ἔτσι τὸ μεσημέρι πῆρα τὸ καπέλλο μου καὶ πῆγα σοβαρότατος σπίτι της.

Τὴν βρῆκα εὐτυχισμένη. λάμπουσαν. ἔτοιμη νὰ ἐκφρᾷ γιὰ νὰ μοῦ ἀναγγείλῃ μιὰ

μενάλη χαρά ποῦ τῆς ἔλαχε.

— Ἐλα, στὸν καλόν μου φίλο. Καθῆστε κ. Μερακλῆ . . .

— Ὄχι, δεσποινίς, ἤρθα νὰ σᾶς παρακαλέσω.

— Τί ὕρος κατσούφικο εἶν' αὐτό; Κι' ἐγὼ σήμερα ἤθελα νὰ σᾶς ἀναγγείλω μιὰ εἴδησι, ποῦ θὰ σᾶς εὐχαριστοῦσε . . . Ἀρραβωνιάζομαι μὲ τὸν κ. Πατατράκη, αὐτὸν τὸν νέο, ποῦ εἴδατε ψὲς κάτω ἀπὸ τὸ παραθύρι μου. Χά, χά, χά. Εἶνε νὰ πεθάνῃ κανεὶς στὰ γέλοια.

Ξέρετε τί ἔκαμε ; Ἐξενύχτισε κάτου ἀπὸ τὸ παραθύρι μου καὶ τὸ πρωὶ μόλις κατάλαβε πῶς ὁ μπαμπᾶς ξύπνησε, χτύπησε τὴ θύρα, ἀνέβηκε γρήγορα καὶ ἦρθε νὰ μὲ ζητήσῃ εἰς γάμον. Φοβοῦνταν μὴ προλάβῃ ἄλλος ὑποθέτω. Γιὰ φανταστῆτε. Ὁ μπαμπᾶς ἐδέχθη. Οὔτε μποροῦσε ν' ἀποποιηθῆ. Εἶνε τόσο πλούσιος. Ξέρετε πόσα ξοδιάζει κάθε μῆνα ;

Τώρα πάει νὰ τὸ πῇ στὴν οἰκογένειά του καὶ αὔριον τελειώνουν ὅλα.

— Σᾶς συγχαίρω, Δίς Καίτη καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ κάμετε μιὰ χάρι, λυπηθῆτέ με . . .

— Τί ;

— Νὰ νὰ μὲ ξεὐπνωτίσετε. Δὲν μπορῶ πιά, δὲν ἀντέχω πλέον.

— Μήπως εἶνε στὸ χέρι μου; κάνει ἀνοίγοντας τὰ χέρια της μὲ ἀγγελικὴν ἀθωότητα. Ἐγὼ ἀστειεύομουνα. Ποῦ ἔχω νὰ ὑπνωτίζω; Ἔτσι μοῦ λέν ὅλοι οἱ ἄνδρες γιὰ τὰ μάτια μου. . . Ἀστεῖο εἶν' αὐτό. Μοῦ κακοφαίνεται τόσο, τόσο πολύ.

Κείνη τὴ στιγμὴ μπῆκεν ὁ μπαμπᾶς τῆς Καίτης λαχανιασμένος καὶ θυμωμένος.

— Ἀκοῦς τὸν παλιάνθρωπο, κάνει ἦρθε νὰ μοῦ ζητήσῃ τὸ κορίτσι μου καὶ ἔπειτα μπροῦς τοὺς γονεῖς του δὲν τολμοῦσε νὰ πῇ πῶς τὴν ἀγαπᾷ. Οἱ γονεῖς του δὲν θέλουν.

Ἡ κόρη του τὸν κύτταξε μὲ πρόσωπο ἕτοιμο νὰ ξεσπάσῃ σὲ κλάμματα, ὡς νὰ ἐρωτοῦσε ἀκόμα, ὡς νὰ μὴ πίστευε, ὅ,τι ἤκουσε.

— Ναί, ὁ γάμος χάλασε. Δὲν γίνεται τίποτα. Οὔτε νὰ τ' ἀκούσουν θέλουν οἱ Πατατράκηδες.

— Μοῦ εἶνε ἀδιάφορο, κάνει ἡ Καίτη θυμωμένη. Ἕνας ἐλάκας μὲ παράδες. Ἕνας ἄσωτος. Σὲ βεβαιῶ γλύτωσα. Τὰ χρήματα δὲν μᾶς κάνουν ἐμᾶς ἐντύπωσι.

Ὅταν ὕστερ' ἀπὸ λίγες στιγμὲς ἔφυγε ὁ μπαμπᾶς ἡ Καίτη ἦρθε κοντά μου καὶ μοῦ κάνει μὲ φιλαρέσκεια

— Ἐπιμένετε ἀκόμα νὰ σᾶς ξεὐπνωτίσω;

Κατάλαβα τὸ ὕρος της. Ἐχάθη ὁ ἕνας—τώρα ἔμενα ἐγὼ βέβαια. Ἡ ἰδέα πῶς θὰ μποροῦσε νὰ τῆς περάσῃ ἡ ὑποψία ἔστω γάμου μὲ μένα μοῦ ἔφερε τέτοιον κλονισμό, ποῦ ἔνιωσα κάτι ἀντίθετο ἀπὸ τὸν ὑπνωτισμό. Ὅ,τι μὲ εἶχανε πρωτήτερα, τώρα μὲ ἀπωθοῦσε. Τώρα αἰσθανόμουνα μιὰ δύναμι ἀνώτερη νὰ μὲ σπρώχνῃ μπροστά, μακρυά.

— Δὲν εἶμαι ὑπνωτισμένος, Δνὶς Καίτη, τῆς κάνω. Βιάζομαι, παρντὸν, ἔχω ἐργασία. Ἀστειευόμουνα. Χά, χά.

Πῆρα τὸ καπέλλο μου, χαιρέτισα, βγῆκα ἔξω καὶ ἀκόμα τρέχω. . .

Ἐγγραφῆτε συνδρομηταὶ εἰς τὴν «ΝΕΑΝ ΓΕΝΕΑΝ»
Μόνον 5 δραχμαὶ τὸ ἔτος.

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

ΝΗΣΤΕΥΕΤΕ !

Γιὰ νὰ σᾶς συστήσω νὰ νηστεύετε δὲν ἀνεβαίνω οὔτε ἀπάνω στὴν καρέκλα οὔτε ἀπάνω στὸ τραπέζι ἀλλ' οὔτε κι' ἀπάνω στὸν ἄμβωνα.

Εἶμαι ξαπλωμένος ἀπάνω στὸ κρεββάτι στὸ ὁποῖον στοιφουρίζω ἀπὸ τῆς προηγουμένης ὁλόμα Κυριακῆς τὰ χαράγματα, τεντώνων διαρκῶς πόδια χέρια καὶ στόμα, χωρὶς μέχρι σήμερα νὰ μπορέσω νὰ ξεκουράσω τὸ μουδιασμένο ἀπὸ τ' Ἀποκρηάτικα γλέντια κορμί μου.

Ἀπὸ τὸ κρεββάτι μου αὐτὸ ἀπάνω συλλογίζομαι ἐσᾶς ἀγαπητοὶ ἀναγνῶσται, οἱ ὁποῖοι φυσικὰ μὴ ὄντες οὔτε ἀπὸ ξύλο οὔτε ἀπὸ πέτρα θὰ γλεντοκοπήσατε καὶ σεῖς ὅλεστὴς τελευταίες ἡμέρες τῆς Ἀποκρηᾶς σᾶς ρωνάζω—Νηστεύετε.

Νὰν ὀρθόδοξοι χριστιανοί, ποῦ εἴσθε, ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι καὶ μόνοι σας θὰ δεχθῆτε τὸ ἀπαραίτητον μαρτύριο τῆς σαρακοστῆς, ἡ ὁποία σὰν λογικὴ καὶ φιλὰν θρωπη γυναίκα. ποῦ εἶνε, ἔρχεται ἀκριβῶς νὰ μᾶς σώσῃ ἀπάνω στὴν ὥρα, ποῦ θὰ μᾶς ἔστοιβε ὡρισμένως κάποια εἴδη.

Νηστεύετε.

Αὐτὴ ἡ διαταγὴ τῶν ἁγίων πατέρων, βροντοφωνῶν σήμερα ὅλα τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τῶν Ἀθηνῶν ἐμψυχα καὶ ἄψυχα, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, σοβαρὰ καὶ ἐλαφρά, ὡμορφα καὶ σαχλοειδῆ.

Νηστεύετε.

Καιρὸς ν' ἀφίνετε τὰ μαλλιά σας ἀκατέστατα. τὰ μούτρα σας ἄπλυτα, τὸ πρόσωπό σας ἀξύριστο, ἀγυάλιστα τὰ παπούτσια σας καὶ ὅλο τὸ εἶνε ἐλεεινὸ κι' ἀξιοθρήνητο γιὰ νὰ τύχετε τῆς εὐλογίας τοῦ παπᾶ τῆς ἐνορίας σας, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς σαρακοστῆς προσέλαβε ἰδιαίτερον λογιστὴν πλὴν τῆς παπαδιᾶς του, διὰ νὰ τοῦ τακτοποιῇ τὰ θιέλια τῶν ἐσόδων του κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἁγίων αὐτῶν ἡμερῶν.

Νηστεύετε.

Τὰ ἐρωτικὰ τίκ, τὰκ τῆς καρδιᾶς σας καὶ τοῦ μυαλοῦ σας ἡ ἐρωτικὴ προσήλωσις εἶνε πειὰ ἀνάγκη νὰ παύσουν, ἂν θέλετε νὰ τύχῃ τῆς τιμῆς ἡ ψυχή σας καὶ νὰ κλεισθῇ μιὰ μέρα ὑπὸ τοῦ Ὑψίστου μέσα στὸ μπαοῦλο τῶν ἁγίων ψυχῶν.

Προμηθευθῆτε τὴν «Ἁμαρτωλῶν Σωτηρίαν», τρέχετε νὰ συναντᾶτε τὸν Βδελλόπουλον καὶ νὰ γονατίζετε πρὸ τῆς μπριζολοειδοῦς φάτσας του ἀκούοντες ἐν μετανοίᾳ καὶ κατανύξει τὰ ἀνατριχιαστικὰ διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς διδάγματα του.

Κλείνατε τὰ μάτια σας ὅταν, διερχόμενοι τὴν ὁδὸν Σταδίου τύχῃ ν' ἀντικρύσητε καμμιὰ χαριτωμένη καὶ ὡμορφοντυμένη Ἀτθίδα, ἡ ὁποία πέφτει ἀπάνω σας, ἐπειδὴ ὁ πλανώς της ἀκολουθεῖ μεσόκοπος τὴν ἔσπρωξε γιὰ νὰ περάσῃ πρῶτος.

Ὅταν τὸ ἐράδιο πηγαίνετε σπῆτί σας φροντίζετε νὰ ὑπενθυμίζετε πάντα στὴν πενθερὰ καὶ στὴν γυναίκα σας νὰ πηγαίνουν τακτικὰ κάθε πρωὶ ἡ μιὰ στὸν παπᾶ τῆς ἐνορίας σας καὶ ἡ ἄλλη στὸν διάκο, γιὰ νὰ ζητοῦν ἀπ' αὐτοὺς ἐξαγνισμὸ τῆς καρδιᾶς των καὶ τὴν ἐξιλέωσιν τῶν ἁμαρτιῶν τους.

Ἀφήσατε ὅπως σᾶς εἶπα μακρυὰ τὰ μαλλιά σας, μὴ σκέπτεσθε καθόλου τὴν γυναίκα σας οὔτε τίποτε τὸ θηλυκὸν καὶ σταυροκοπῆσθε, ὅταν διέρχεσθε πρὸ παντὸς τοῦ σταυροειδοῦς καὶ τοῦ σαρακοστιανοῦ.

Ἔτσι πρέπει νὰ εἶνε ὁ Ἀθηναῖος νηστευτὴς κατὰ τὸ 5354 ἄρθρον τοῦ νηστευτικοῦ κώδικος τοῦ Πάτερ Ἄνθιμου.

Φιτύλης

Ο ΧΑΡΑΛ. ΤΖΙΚΑΣ

Μία ἀπὸ τὴς παραδοξότερες μορφὲς τῆς πόλεώς μας εἶνε καὶ ὁ Χαράλ. Τζίκας. Κατάγεται ἀπὸ ἕνα χωριὸ τῆς Ἠπείρου, ἀλλὰ κατέφυγε στὴν πόλι μας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Ἀγόρασε ἕνα ὁμήλικο γαϊδαρο μὲ ἕνα ἀμαξάκι καὶ βγάνει τὸ ψωμί του. Εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς συχνοτέρους πελάτες τῶν ταβερνικαρέων στοὺς ὁποίους σκορπάει τὰ λεφτὰ ποῦ βγάνει ἀπὸ τὰ χαμαλίκια. Δὲν κάνει συμφωνία μὲ κανέναν καὶ ἀπὸ κανέναν δὲν ἔχει παράπονο.

Ὅταν θυσιάζει πολὺ στὸ Θεὸ Βάκχο τότε γυρίζει μέσα στοὺς δρόμους τῆς ἀγορᾶς μας φωνάζων μὲ γοντρὴ φωνή·

-- Ζήτω ἡ Ρωσσία. Ζήτω ὁ Μεγαλόσταυρος.

Γιατί; Οὔτε κι' αὐτὸς δὲν ξέρει.

Ὅταν πέθανε ὁ Μακαρίτης Θεόδ. Δηλιγιάννης ὁ Τζίκας ἄναψε ἕνα πετρελαιολύχναρο καὶ περιήρχετο τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τὴν ἀγορὰ φωνάζων:

Σήμερα ποῦ σκοτώσανε τὸ Γέρω τοῦ (Μωρηᾶ
λυπήθηκα ὁ ἄμοιρος, δὲν ἤπια μιὰ κου- (πιά.

Καὶ ὅταν τοῦ ἔσβενε τὸ λυχνάρι ἔμπαινε στὴς ταβέρνες νὰ τὸ ἀνάψῃ.

Μόλις ὁ Τζίκας δὲν εἶνε μεθυσμένος κάθεται στὸ καροτσάκι του μὲ ζεγμένο τὸ γαϊδαρό του καὶ κάνει διάφορες ἀγγάριες, ἐνῷ πίσω του τιμητικὴ ἀπὸ λούστρους καὶ χαμίνια κομπανία τὸν κοροϊδεύει. Ὁ Τζίκας ὅμως δὲν δίνει καμμιὰ προσοχὴ σ' αὐτοὺς, ἀλλὰ προτρέπει τὸ βραδυκίνητο γαϊδαρό του νὰ κινῆται φωνάζων:

-- Ἀ! διάολε! ἄ!

-- Ἀ! ἄ! ἄ! διάολε.

Αὐτὸς μὲ λίγα λόγια εἶνε ὁ Χ. Τζίκας,

Ἀμαλιάς. Ἀνδρέας Παπαδᾶτος

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΣΑΣ

—**—

(Χαρισμένο στὸν ἀγαπητόν μου ἀδελφὸν Θεόδωρον Σ. Χατζῆν καὶ εἰς τοὺς ἐξαδέλφους μου Θεόδ. Ἰωάν. Χατζῆν καὶ Θεόδ. Α. Χατζῆν.) Ἐκ Κυπαρισσίας.

Γιὰ τὴν χρυσῆν σας τὴν γιορτὴ
Ἄνθη σᾶς στέλλω μυρωμένα
Καὶ ἀπ' τὴν καρδιά μου μιὰ εὐχὴ
Βγαίνει... νὰ ζῆτε εὐτυχισμένα,

Τὰ ἄνθη θὰ σβύσουνε τ' ἀγνὰ
Τὰ φίλλα θὰ μαραθοῦνε
Μὰ αἱ εὐχὲς παντοτινὰ
Μαζὶ μὲ τὴν ἀγάπην μου θ' ἀνθοῦνε.

Μεσσήνη. *Βενετσάνος Σ. Χατζῆς*

ΚΑΘΕ ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ
ΤΗΣ «ΚΥΡΙΑΚΗΣ»
ΘΑ ΣΑΣ ΦΕΡΗ ΚΑΙ 100 ΨΗΦΟΥΣ
ΕΑΝ ΑΓΟΡΑΣΗΤΕ ΣΥΤΧΡΟΝΩΣ
10 ΤΟΜΟΥΣ
ΘΑ ΕΧΗΤΕ 1500 ΨΗΦΟΥΣ

ΠΕΤΡΟΥ ΝΗΣΙΩΤΗ

Ο ΤΖΙΜ ΠΑΠΠΑΣ

(Πρωτότυπον Ἑλληνικὸν μυθιστόρημα περιγράφον τὴν ζωὴν ἑνὸς Ἕλληνος στὴν Ἀμερική).

(10)

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου.

Ὁ Τζὶμ Πάππας γυρίζοντας στὸ δωμάτιό του ἄρχισε νὰ συλλογίζεται καὶ νὰ ἀναλύῃ ὅλο τὸ ὕρος τῆς μὶς Χέρστ.

Ἡ ἀνακάλυψίς του ὅμως ἀντὶ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ τὸν γέμιζε μελαγχολία, τὸν στενοχωροῦσε, ἔκανε τὰ πράμματα πειὸ πολύπλοκα. Ἡ μὶς Χέρστ ἦταν ἐρωτευμένη μαζί του. Ἴσως καὶ ἡ ἴδια δὲν τὸ ὁμολογοῦσε στὸν ἑαυτό της, ὁπωσδήποτε ὅμως ἐξεδήλωνε τὸ πειὸ συνηθισμένα σημάδι—τὴ ζήλεια της, ποῦ ἔκρυβε πίσω ἀπὸ τὴ μάσκα τοῦ γέλοιου καὶ τῆς εἰρωνίας. Καὶ θὰ χρειάζονταν βέβεια νάχῃ πολλὴ προσοχὴ στὴ συμπεριφορά του ὁ Τζὶμ Πάππας. Δὲν ἦταν νέα τῆς πρώτης νεότητος. Ἕνα κορίτσι—ὅπως ἡ Γκλόρι, ἔλεγε μὲ τὸ νοῦ του ὁ Τζὶμ Πάππας—θὰ μποροῦσε νὰ ἐρωτευθῇ καὶ νὰ τῆς περάσῃ, ἀλλ' ἡ μὶς Κλάρα, ποῦ δὲν ἦταν παιδάρι, ποῦ εἶχε πεῖρα τῆς ζωῆς, ποῦ ὑπολόγιζε, ἀναμετροῦσε τὸ κάθε τι, θὰ μποχωροῦσε στὸ αἴσθημα αὐτὸ ἀργά, ἀλλ' ἀσφαλῶς. Καὶ τὴν λυπήθηκεν ὁ Τζὶμ Πάππας, ἐπειδὴ ἦταν φίλη του, τὴν ἀγαποῦσε ὡς φίλη, ἀλλ' οὐδέποτε θὰ μποροῦσε νὰ τοῦ ἐμπνεύσῃ στενώτερον αἴσθημα.

Καὶ τώρα πῶς θὰ τῆς φέρνονταν;

Ἂν ἐμετρίαζε τὸ ὕρος του, ἂν τῆς φέρνονταν τυπικώτερα, αὐτὴ βέβαια στὴ ζήλεια της θὰ μποροῦσε νὰ τοῦ σκαρώνῃ ἱστορίες, ἂν πάλι τῆς φέρνονταν μὲ τὸν ἴδιον τρόπο τὸ αἴσθημά της θὰ προχωροῦσε. Ἡ μελαγχολία του λοιπὸν προήρχετο ἐκ τοῦ γεγονότος, τὸ ἔβλεπε καθαρὰ, τὸ προησθάνετο, ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα θἄχανε τὴ σίλη του. Καὶ τοῦ φέρθηκε μὲ τόση εὐγένεια, μὲ τόσον ἐνδιαφέρον, τόσο φίλο ξένο. Εἶχε μιὰν ἀδερφικὴ στοργὴ γιὰ τὸν ξένον αὐτὸν Ἕλληνα καὶ βέβαια αἰγὰ σε γὰ ξεκινῶντας πρὸς τὴν φιλίαν αὐτὴν ἔπεσε μέσα στὴ θάλασσα τοῦ ἔρωτα χωρὶς νὰ τὸ περιμένῃ.

Τὸ ἡέλοιο της τὸ εἰρωνικὸ, ποῦ πρὶν δυσαρεστοῦσε τὸν Τζὶμ Πάππα, τώρα τὸν ἔκανε νὰ λυπᾶται. Τώρα ἔβλεπε πῶς τὰ πράμματα θὰ ἦτο ἀδύνατο νὰ μὴ μπερδευθοῦν μιὰ φορὰ ποῦ μέσα στὴν ἱστορίαν αὐτὴ ἔλαμπε σὰν ἥλιος γιὰ τὸν Τζὶμ Πάππα ἡ ἐξαιρετικὴ ὡμορφιὰ τῆς Κας Λούησον.

Δὲν ἀμφέβαλλε καθόλου ὁ νέος, ὅτι ἐκείνος ποῦ ἄλλαξεν ἀπέναντί του τὸ ὕρος τῆς Κας Ντόρυ ἦταν ἡ μὶς Χέρστ. Ἀλλὰ μὲ τί τρόπο; Τί μέσα μετεχειρίσθη; Μιὰ γυναίκα, ποῦ ἐρωτεύεται εἶνε ἱκανὴ χάριν τοῦ αἰσθήματός της νὰ ἐπιχειρήσῃ πολλὰ πράγματα. Ἔπρεπε νὰ ἐξακριβώσῃ τί συνέβαινε μεταξὺ τῶν δύο γυναικῶν, τί ἐλέχθη. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἦταν βέβαιο, ὅτι ἡ μὶς Κλάρα οὐδέποτε θὰ κατέφευγε στὴ συκοφαντία. Δὲν ἦταν ἱκανὴ γιὰ τέτοιο πρᾶμμα. Γρήγορα θὰ μάθαινε ὡρισμένως. Θἀβλέπανε αὔριο τὴν Κα Λούησον. Κάθησε κι' ἐσχεδίασε ἐκ τῶν προτέρων πῶς θὰ τῆς μιλοῦσε καὶ πῶς θὰ κατάφερνε νὰ μάθῃ τὴν ἀφορμὴ τῆς ψυχρότητός τους ἢ μᾶλλον ὅ,τι τῆς εἶπεν ἡ μὶς Χέρστ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Ἄλλο πάλι μυστήριο

—Χρειάζεται θάρρος. Πρέπει νὰτῆς μιλήσω σφαγγυλὰ καὶ χωρὶς διστάγμοὺς ἢ μισὰ λόγια, ἐσυλλογίζονταν ὁ Τζὶμ Πάππας καθὼς ἐβάδιζε τὴν ἑπομένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μπήκων, πηγαίνοντας στὸ σπίτι τῆς κ. Πάρκερ. Εἶχε στείλει ψὲς τὸ ἐράδυ μ' ἕνα παιδὶ-ἀγγελιαφόρο ἕνα γράμμα προσωπικὸν τῆς κ. Ντόρυ Λούησον καὶ τὴν παρακαλοῦσε νὰ τὸν δεχθῇ μερικὰς στιγμάς, ἐπειδὴ εἶχε νὰ τῆς πῇ κάτι, ποῦ τὸν ἀφοροῦσε πολὺ σπουδαῖο. Καταλάβανε πῶς ἐὰν ἤτο μπροστὰ ἡ μὶς Χέρστ δὲν θὰ γίνονταν τίποτα.

Εὐτυχῶς βρῆκε στὸ σαλονάκι —τὸ ἴδιο, ποῦ πρωτογνώρισε, τὴν κ. Λούησον, μητέρα, ἡ ὁποία ἔγραφε μπιλλιτέτα εἰς φιλικά της σπίτια. Τὸν ἐδέχθη μὲ ἐγκαρδιότητα, καὶ ὁ τρόπος της τὸν συνεκίνησε.

— Ἠτοιμάσθη κυρία, ἐσκέφθη ὁ νέος· δὲν ἔχει ἰδέα ἀπὸ τίποτε.

— Τί γίνεσθε; Ἐμεῖς ἐνομίζαμε, πῶς φύγατε ἀπὸ τὴ Βοστώνη. Ἐμένατε ἐδῶ σ' ὅλο τὸ διάστημα ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς σας;

— Μάλιστα.

— Περίεργο, καὶ ἡ κ. Πάρκερ δὲν μᾶς εἶπε τίποτε. Χθὲς μόνο, ποῦ ἐστείλατε τὸ γράμμα στὴν Ντόρυ-μόνο τότε μᾶς εἶπε, ὅτι εἶχε μιὰ ἔκπληξι, ποῦ μᾶς ἠτοίμαζε, Ἤθελε νὰ μᾶς κάμῃ, λέει, νἀκούσωμε τὴ διάλεξί σας χωρὶς νὰ τὸ ξέρωμε προτήτερα. Ἡ κ. Πάρκερ εἶνε πολὺ εὔθυμη καὶ διαρκῶς ἐκπλήξεις καὶ φάρσες κάνει. Ἔχει μονομανία μ' αὐτό.

Ἡ ἀθῶα κ. Λούησον δὲν ἐφαντάζετο τίποτε, ἀλλὰ ὁ Τζὶμ Πάππας ἄρχισε νὰ ὑποπτεύεται τὶ λόγον εἶχε αὐτὴ ἡ ἔκπληξις. Ἡ κ. Ντόρυ δὲν ἄργησε νὰ κατεβῇ. Φοροῦσε ἕνα ὀβλουδένιο μαῦρο φόρεμα στενό, ἀνοιχτὸ στὸ λαιμὸ εἰς τοῦ ὁποίου τὰ ρόδα ἀναπαύοντον μιὰ σειρὰ ἀπὸ μαργαριτάρια. Πῶς τῆς ἔκανε κείνο τὸ μαῦρο φόρεμα τὴν ὡμορφιά της ζωντανότερη καὶ πῶς γέμισε ξαφνικὰ τὸ δωμάτιο ποῦ, περιώριζε τὸ ἡμίως τῶν προσδηγμένων παραθυριῶν μὲ ὑγεία, χαρὰ καὶ νειάτα. Ὁ νέος μόλις τὴν εἶδε ἔνιωσε τὸ κεφάλι του νὰ πνξῇ στὸ κεφάλι του κ' ἐστάθη γιὰ κάποιες στιγμὲς χωρὶς νὰ βγάλῃ μιλιά. Τοῦ τέντωσε τὸ χέρι της μὲ θεϊκὸ χαμόγελο—ἐφαίνονταν πῶς ἦταν θεϊκο, ἐφαίνονταν πῶς μπροστὰ τοῦ εἶχε τὴν ἴδια κρυάδα, ποῦ τῆς παρετήρησε τὴ στιγμὴ, ποῦ τὴν ἀπεχαιρέτισεν ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκη.

— Σᾶς ἐνόμιζα στὸ Σικάγο, τοῦ κάνει ἀλλὰ μόλις ψὲς ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σας ἔμαθα ἀπὸ τὴν κ. Πάρκερ, ὅτι πρόκειται μεθαύριο νὰ δώσετε διάλεξι ἐδῶ. Αὐτὸ εἶνε πολὺ καλὸ καὶ θὰ σᾶς κάμῃ νὰ γνωρίσετε πολὺ καλὸν κόσμο. Ξέρετε, ἡ κ. Π[illegible] ἀπὸ τὴν societes leaders (ἀπὸ τὴς πρώτες κυρίες τοῦ καλοῦ κόσμου—ἡγέτιες).

Ὁ Τζὶμ Πάππας ἄκουσε ὅλ' αὐτὰ μὲ ἀδιάφορο ὕρος καὶ στὸ τέλος κάνει·

— Αὐτὰ δὲν μ' ἐνδιαφέρουν καὶ πολύ.

— Δὲν σᾶς ἐνδιαφέρουν;

-- Τουλάχιστον ὑπάρχουν μερικὰ πράγματα ἐντελῶς δικά μου καὶ πειὸ σπουδαῖο γιὰ μένα γιὰ τὰ ὁποῖα ἤθελα νὰ σᾶς ἐρωτήσω.

— Παρντὸν μιὰ στιγμὴ, κάνει ἡ κ. Λούησον, μητέρα, σηκωνομένη μὲ συγχωρεῖτε κ. Πάππα, ἔχω νὰ τελειώσω μερικὰ μπιλιέτα. Ὠρεβοὐάρ.

Τοὔσφιξε τὸ χέρι καὶ βγῆκεν ἔξω. Ἔμειναν μόνοι. Αὐτὸ ὅμως δὲν φαίνονταν νὰ κάνῃ τὴν ἐλαχίστην ἐντύπωσι στὴν κ. Ντόρυ.

— Τώρα πέστε μου αὐτὰ τὰ σπουδαῖα, τοῦ λέγει χαμογελῶντας καὶ πλέκοντας τὰ χέρια της γύρω στὸ γόνα της.

Ὑπῆρχε μέα ἐλαφρὰ εἰρωνεία στὸ χαμόγελο ἐκεῖνο, ἀλλὰ ὁ νέος τὴν ἠνέχθη ὑπομονητικά.

— Ἴσου περὶ τινος πρόκειται. Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὲ ἀκούσετε μέχρι τέλους καὶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς πῶ ὅ,τι ἔχω ἐλεύθερα

— Σᾶς τὸ ἐπιτρέπω. Εἶμαι βεβαία, ὅτι δὲν θὰ μετανοήσω, τοῦ ἀπεκρίθη σοβαρὰ ἀλλὰ καὶ μὲ ματιὰ ὡς νὰ τὸν προειδοποιοῦσε· σᾶς ἐμπιστεύομαι.

— Λοιπόν, κάνει ὁ Τζὶμ Πάππας· ἰδοὺ τί συμβαίνει. Τὴν τελευταία φορὰ ποῦ ἦλθα νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω παρετήρησα μιὰ κρυάδα στὸ ὕρος σας...

— Κρυάδα; κάνει ἡ κ. Ντόρυ μισοκλείνοντας τὰ μάτια της μὲ τέτοιο ὕρος ποῦ δὲν ἀπεῖχε ἀπὸ τὴν περιφρόνησι.

— Πρὸ παντὸς μὴ φαντάζεσθε τίποτα πρὶν τελειώσω. Ξέρασα νὰ σᾶς παρακαλέσω πλὴν τῶν ἄλλων νὰ συγκρατήσετε κάθε ἐκπληξι μέχρις ὅτου τελειώσω καὶ νὰ μὴ μὲ διακόψετε.

— Δὲν σᾶς διακόπτω, κάνει χαμογελῶντας ὡσὰν αὐτὸ νὰ τὴν διεκέδαζε.

— Τὸ πράγμα μοῦ ἔκαμε ἐντύπωσι — δηλαδὴ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὕρους σας κυρίως ἐπειδὴ συνεδυάσθη μέσα μου, χωρὶς νὰ τὸ θέλω, μὲ κάποια γεγονότα τόσο ἀνόητα καὶ τὰ ὁποῖα τόσο μ' ἐλύπησαν ὥστε σᾶς Τὰ ἐράδυα ποῦ ἤμουνα στὸ τραῖνο ἤκουσα Τὰ ἐραδυὰ ποῦ ἤμουνα στὸ τραῖνο ἀκούω βύο ἐπιβάτας, ποῦ ἀνέφεραν τὸνομά σας κ' ἔπειτα ὁ ἕνας ἐδάδασε στὸν ἄλλον μιὰ παρμπαρο ἀπὸ μίαν ἐρημερίδα ὅπου ἐλέγετο, ὅτι ἀνελάβατε ὑπὸ τὴν προστασίαν σας κλπ. ἕναν νέον συγγραφέα Ἑλλῆνα καὶ τὰ παρόμοια. Αὐτὸ, καίτοι ἐδῶ πέρα δὲν κάνει ἐντύπωσι, ἀφοῦ αἱ ἐφημερίδες ἐννοοῦν νὰ ἐνοχλοῦν ὅλους μὲ τὴ φλυαρία καὶ κουρκουσουριά τους ἐμένα μὲ ἀνησύχησε γιατὶ φοβήθηκα μήπως σᾶς δυσαρεστήσῃ. Δὲν ὑπῆρχε ἀπολύτως κανεὶς λόγος. Κα Λούησον. νὰ σᾶς δώσω μιὰ δυσαρέσκεια καὶ μὲ τόσον ἀνόητο καὶ κοινὸ τρόπο. Δὲν κατόρθωνα μέχρι χθὲς νὰ μάθω πωὸς ἔγραψε ἐκείνην τὴν καταχώρισι. Τώρα ὅμως φαντάζομαι, ὅτι μπορῶ νὰ πῶ ποιὸς εἶνε ἡ ἀφορμὴ διὰ τὴν ὁποίαν—ξέρω κι' ἐγὼ, δυσαρεστηθήκατε ἐναντίον

μου, ἐνομίσατε πῶς ἐγὼ ἔλειψα ἀπὸ τὸ σεβασμό, ποῦ σᾶς ὀφείλω—ναί, τὸ φαντάζομαι. Ἡ μὶς Κλάρα Χέρτ σᾶς ἀμίλησε γιὰ μένα.

Ἡ κ. Λούησον σήκωσε τὸ χέρι τῆς κι' ἔκαμε νὰ μιλήσῃ, ἀλλ' ὁ νέος τὴν ἐσταμάτησε προσθέτων μὲ χαμόγελο·

— Μοῦ ὑποσχέθητε πῶς δὲν θὰ μὲ βιάνοψετε μέχρι τέλους. Δέχομαι τὴν ἄρνησί σας καὶ δὲν σᾶς ἐρωτῶ τί σᾶς εἶπε. Οὔτε ἡ ἐκτίμησίς μου καὶ ἡ φιλία μου πρὸς τὴν μὶς Χέρστ ὀλιγοστεύουν, μιὰ φορά, ποῦ μπορῶ νὰ ἐξηγήσω τὰ πράγματα. Ἕνα μόνο. Δὲν ἀξίζει ἐσεῖς νὰ φαντάζεσθε πράγματα ἀνύπαρκτα. Θέλαν ἀστεῖο νὰ φαντασθῆτε, ὅτι εἶμαι τόσο χωριάτης ὥστε νὰ κατοφύγω ὅπως ἀντιμιλήσω τὴν εὐγένεια καὶ ἐνδιαφέρον ποῦ δείξατε σὲ μένα εἰς αἰσθηματολογίας. Ὤ! μὴ πειράζεσθε. Λέω τὴν ἀλήθεια. Πάνω-κάτω κάτι τέτοιο θὰ παρεστάθη σὲ σᾶς—ἂν ὄχι, τότε τότε τὸ χειρότερο· σᾶς ἔδωσαν χειρότερη ἀκόμη εἰκόνα—φάγμα, ποῦ δὲν φαντάζομαι. Τώρα δέβαια θὰ μοῦ πῆτε πρὸς τὶ ἐγείναν ὅλ' αὐτά, πρὸς τί ἡ μὶς Χέρστ ἐπεχείρησε τέτοια πράγματα, ἀφοῦ ἔχει δείξει τόσο εὐγενικὸ ἐνδιαφέρον γιὰ μένα. Δὲν ἤθελα νὰ κατηγορήσω κανένα. Ἀλλὰ ἡ μὶς Χέρστ εἰρίσκονταν εἰς τὴν μοναδικὴν ἐκείνην περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ξεχνᾷ τὸν ἑαυτό του. Βλέπετε, ὅτι γιὰ νὰ διώξω ἀπὸ σᾶς μιὰ πλάνη κίνω μιὰ θυσία. Προδίδω μιὰ φίλη μου. Εἶμαι ἀσφαλὴς ὅμως. Σᾶς ἔχω τόση ἐκτίμησι, πιστεύω τόσο εἰς τὴν συνείδησί σας ὥστε εἶμαι δέβαιος, ὅτι δὲν ἀδικῶ τὴν φίλη μου ἐνώπιόν σας. Κι' ἐσεῖς ὅπως κι' ἐγὼ θὰ ἐξηγήσετε τὴν συμπεριφοράν της καὶ μόλλον θὰ λυπηθῆτε. Τέτοιο αἴσθημα ἐδοκίμασα κι' ἐγώ... Ὅλ' αὐτά, ποῦ σᾶς λέω τὰ ἀνεκάλυψα χθές, Μέχρι χθὲς ὅμως βρισκόμουν στὸ σκοτάδι.

Ἡ κ. Λούησον τὸν ἄκουε ἐκπληκτη. Εἶχε σταματήσει ὁ Τζὶμ Πάππας καὶ τὴν κοττοῦσε μὲ μάτια, ποῦ χαμογελοῦσαν ὡσὰν ὅ,τι συνέβαινε νὰ ἦταν ἀσήμαντο.

— Ἰδού, τῆς κάνει εὔθυμα ὁλόκληρο μυθιστόρημα. Δὲν εἶνε αὐτὸ μόνο. Ὑπάρχει καὶ συνέχεια. Ἡ μὶς Χέρστ θέλει νὰ σπρώξῃ τὰ πράμματα ἀκόμα περισσότερο. Καὶ τὸ πράμμα συνεχίζεται καὶ στὴν διάλεξί μου. Σᾶς συμβουλεύω ἕνα μόνο πρᾶγμα. Παρακολουθήσατε ὅλα καὶ θὰ διασκεδάσετε. Ὤ! Εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ διασκεδάσετε καὶ θὰ γελάσετε μὲ τὴν καρδιά σας. Ἀκόμα καὶ ἡ κ. Πάγκερ μὲ νομίζει ἐρωτευμένο μαζί σας καὶ ἤθελε κι' αὐτὴ —δὲν εἶνε καθόλου ἀπίθανον ἡ εἰσήγησις νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν μὶς Χέρστ— νὰ παίξῃ μιὰ μικρὴ φάσα. Ὅλ' αὐτὰ εἶνε ἀστεῖα— τὸ μόνο σοβαρὸ εἶνε, ὅτι πιστεύετε πρὸς στιγμήν, ὅτι ἐγὼ ἔφυγα πάσο σεβασμό σᾶς ὀφείλω καὶ ἐκτίμησι. Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τὸ νομίζετε. Ἔχω ὅμως κι' ἐγὼ τὴ δική μου φάσα. Ἡ διάλεξίς δὲν θὰ γείνῃ. Ὄχι. Φεύγω αὔριο γιὰ τὸ Σικάγο. Θὰ δώσω μιὰ δικαιολογία. Εἶνε φυσικό. Ἢ θὰ κάμω τὸν ἄρρωστο.

— Ὄχι δὲν πρέπει, κάνει ἡ κ. Λούησον, ἡ ὁποία δὲν μποροῦσε νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν ἔκπληξί της. Τὰ λόγια τοῦ Τζὶμ Πάππα τὴν ἔρριξαν σὲ σκέψεις. Ἔβλεπε μπροστά της μὲ τὸ νοῦ της τὴν εἰκόνα ὅλη μὲ κατάπληξι. Ἦταν τόσο ἀπίστευτη. Τὴν μὶς Χέρστ τὴν ἐγνώριζε τόσα χρόνια, τὴν ἐγνώριζε πάντα σὰ μιὰ πιστὴ κι' οἰκογενειακὴ φίλη—καὶ τώρα κάθησε καὶ τῆς εἶπε πῶς ὁ Τζὶμ Πάππας ἦταν ἐρωτευμένος μαζύ της καὶ τὴν θεοῦσε (ὁ νέος) ἐρωτευμένη κι' αὐτὴ μόνο καὶ μόνο ἀπὸ συμφέρον· Ἔκαμε ἐπιλογὴ κάπου δὲν ἐπιτρέπει ἡ ἀξιοπρέπεια μιᾶς κυρίας; Ἡ κ. Λούησον δὲν τὸ συγχωροῦσε αὐτὸ κατὰ βάθος. Πίστευε πῶς δικαιολογία δὲν ὑπῆρχε.

— Νὰ κάμετε τὴ διάλεξι, λέγει στὸν νέον ἐπίμονα σᾶς παρακαλῶ ἐγώ. Εἶνε ἁπλούστερα ἔτσι. Ἂν φύγετε—ἐδῶ ἔχα μογέλασε κοκκινίζοντας— θὰ κάμετε τὴν κ. Πάγκερ νὰ ὑποθέσῃ ὅτι φύγατε γιὰ μένα. Δὲν τὸ καταλαμβάνετε;

— Ὅταν πρόκειται νὰ πέσῃ ἡ φάσα πάνω μου ἂν φύγω, ἀπεκρίθη γελῶντας ὁ νέος—φυσικὰ δὲν φεύγω.

Ἡ κ. Λούησον κυττοῦσε τὸ πάτωμα γεμάτη σκέψεις, ἔπειτα σήκωσε τὸ κεφάλι της καὶ κάνει·

— Τὴν κ. Πάγκερ δὲν τὴν παρεξηγῶ. Εἴμεθα φίλοι ἀπὸ μακρὺς καὶ ἂν μοῦ κάμῃ καμμιὰ φάσα, θὰ μοῦ τὸ πῇ ἡ ἴδια ἔπειτα καὶ θὰ γελάσωμε μαζί. Εἶνε κατὰ βάσος χρυσὴ καρδιά. Νὰ, ξέρατε μὲ πόσον ἐνθουσιασμὸ ἐκφράζεται γιὰ σᾶς;

— Ἐνῶ ἡ μὶς Χέρστ—ἐπρόσθεσε ὁ νέος γελῶντας.

— Ὄχι—ὄχι—κάνει ἡ κ. Λούησον σὰν ὄνθρωπος ποῦ πιάσθηκε στὰ λόγια του, ἔπειτα πρόσθεσε μὲ εἰλικρίνειαν

— Δὲ μοῦπε τίποτα, ποῦ νὰ σᾶς κοτεβάζῃ στὴ συνείδησί μου. Μὴ τὸ πιστέψετε.

— Ποτὲ δὲν τὸ πίστεψα. κάνει συγκινημένος ὁ Τζὶμ Πάππας. Τὸ γεγονὸς, ὅτι μ' ἀναγκάσθηκεν νὰ κάμῃ ὅ,τι ἔκαμε μὲ πλήγωνε, μὲ λυπεῖ τόσο.

— Θὰ σᾶς πῶ ἄλλοτε τί μοῦπε, τοῦ κάνει γελῶντας. Καὶ τότε θὰ ἐξηγήσετε καὶ τὸ ὅλος μου—τὴν κρυάδα μου, ὅπως τὴ λέτε.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΜΑΣ

Τὸ κουδοῦνι ἤρχισε νὰ κτυπᾷ δαιμονιωδῶς καὶ νὰ ἀναγγέλλῃ τὴν ἔναρξιν τοῦ καραγκιόζη. Ἀμέσως καὶ ἐγὼ ἠναγκάσθην νὰ διακόψω τὴν συζήτησιν καὶ νὰ δράμω ὅπως ἀπολαύσω τὴν παράστασιν, ποῦ ἕνας κοντόχονδρος δίοπος ἔδιδε πρὸς τὸ πολυπληθές ἀκροατήριόν του μὲ τὰ γνωστά μας πρόσωπα τῆς σκηνῆς Χατζηβάτην καὶ Καραγκιόζην, δίδοντας τὸ σύνθημα εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς παραστάσεως μὲ τὸ ἀλαργὲν καὶ κουτουλιέν. Πολὺ γοῦστο εἶχε καὶ ὁ χαριτωμένος Σταυράκης μὲ τὴν ἀρεμάνιον ὄψιν του καὶ μὲ τὰ καλαμπούρια ποῦ πετοῦσε. Ὅλοι λοιπὸν σκαρφαλωμένοι ἐπάνω εἰς τὴν σκάλες τοῦ ὑποφράγματος, ἄλλοι εἰς τὰ παράθυρα τῶν μηχανῶν χρησιμοποιοῦντες αὐτὰ ὡς Ἀης τάξεως θεωρεῖα, παρηκολούθουν τὴν παράστασιν μὲ ἀκράτητα γέλοια, ἕως ὅτου ἦλθε νὰ μᾶς διακόψῃ μία φωνὴ ἀπελπιστική «Κατάκλισις», κι' ὅλος ἐκεῖνος ὁ εὔθυμος κόσμος ἔφυγε κατεκθουσιασμένος ἀλλὰ καὶ δυσαρεστημένος ποῦ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀκούσῃ καὶ ἄλλας λέξεις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δαιμονίου καραγκιοζοπαίκτου γιὰ νὰ περάσῃ τὴν ὥραν του καὶ νὰ λεδάσῃ.

«Αὐγεριτὸς»

«Ναρκοβόλον Καράρης».

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ

Τὸν πρῶτον τόμον τῆς «Κυριακῆς», περιέχοντα τὰ πρῶτα 10 φύλλα. Πωλεῖται παντοῦ πρὸς 90 λεπτά.

ΓΝΩΜΑΙΣ ΓΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ὅταν κάνῃς κόρτσι σὲ ἕνα κορίτσι, τὸ ὁποῖον ἀφίνει νὰ πιστεύῃ ἢ νὰ ἐλπίζῃ ὅτι μπορεῖς νὰ τὴν νυμφευθῆς—ποτὲ δὲν μπορεῖς νὰ πῇς ὄχι ἂν σὲ ἀγαπᾷ, ἀλλὰ ἂν δίνῃ καὶ μιὰ πετάρα ἀκόμα γιὰ σένα.

⁂

Ὅταν μιὰ κυρία σᾶς φορτώνει ἐπαίνους γιὰ τὸν σύζυγόν της εἶνε ὑποπτη· ἡ συνήθεις της ἴσως εἶνε ταραγμένη.

⁂

Ὅσο σεμνὴ κι' ἂν εἶνε μιὰ γυναῖκα πάντα αἰσθάνεται μιὰ κρυφὴ χαρὰ καὶ ὑπερηφάνεια σὲ κάθε της αἴσθημα ἐρωτικό, ποῦ ἐμπνέει ἔστω καὶ ἀσήμαντο, ἔστω καὶ ἀνόητο.

⁂

Πρὶν παντρευτῇ τὸ κορίτσι στολίζεται γιὰ κεῖνον ποῦ θὰ βρῇ, μετὰ τὸν γάμον στολίζεται γιὰ νὰ κάμῃ ἐντύπωσιν στοὺς ἄλλους.

⁂

Ὅλες ἡ γυναῖκες λένε ψέμματα. Μάθε νὰ παρατρέχῃς τὰ μικρὰ ψέμματα, τὰ ὁποῖα σοῦ προσφέρει ἡ σύζυγος ἢ ἐρωμένη σου, εἰδεμὴ ὅσον τῆς τὰ τονίζεις τόσο καὶ περισσότερα θὰ δέχεσαι.

⁂

Ποτὲ μὴ ζητᾷς ἀπὸ τὴ γυναῖκα τὸ παρελθόν της. Ἂν τῆς τὸ προσδάλῃς θὰ τὸ ὑπερασπίσῃ καὶ αὐτὸ εἶν' ἐπικίνδυνο. Μπορεῖ νὰ τὴν ἀναγκάσῃς νὰ φθάσῃ εἰς συγκρίσεις, ποῦ θὰ τὴν ὁδηγήσουν εἰς νοσταλγίας καὶ θὰ τὴν ἀπομακρύνουν ἀπὸ σένα.

Τὸ πλησιέστερον λιμάνι εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ αἰσθήματος, γιὰ ὅποιον δὲν αἰσθάνεται τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν ν' ἀνοιχθῇ στὸ πέλαγος, εἶνε ὁ γάμος—ἀλλὰ εἶνε ἀσφαλὲς λιμάνι;

Ὁ Πετεινὸς

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ (Φωλῆς). Μετὰ μεγάλης ζωηρότητος διεξήχθη εἰς τὴν κωμόπολίν μας τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Χορὸς τῶν Μεταμφιεσμένων καὶ ὡς καὶ ἡ Γκαμήλα.

Ἡ κίνησις τῶν Ἀπόκρεω ἀνὰ τὴν πόλιν μας ἦτο πρωτοφανής. Τὴν Κυριακὴν Δευτέραν ἐπαίχθη εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἀγορᾶς μετὰ μεγάλης ζωηρότητος τὸ Σκυλοδειτέρη. . .

Ὁ Μικρὸς Θρυαλλίδης

ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

Ἀνταλλάσσω κάρτ ποστὰλ παντοχόθεν Ἑλληνιστί, Γερμανιστί, Γαλλιστί, Ἀγγλιστὶ καὶ Ἰταλιστί. Προτιμῶ τὰς πρωτοτύπους γελοιογραφίας καὶ Μουσικάς.

Ἀσις Ἰωσὴφ Πρίστερσον

Σκουζέ—Λεωρθένους, Πειραιᾶ.

Ἀνταλλάσσω κάρτ ποστὰλ μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: Γεώργιον Παρίσιον P. R. Ἀθήνας.

ΑΝΤΙΟ, ΖΩΗ..

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΖΩΗΣ

Ὑπὸ **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΙΧΑ** 19

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Λοιπόν; ἐρώτησε μὲ ἀθημονία ἡ Μαργαρίτα. Σοῦ μίλησε;

Τὸ πρόσωπο τῆς κυρὰ - Σπόραινας ἔγεινε σοβαρό.

— Ναί, μοῦ μίλησε, καὶ πολλὴν ὥρα μάλιστα.

— Τί σοῦ εἶπε λοιπόν ; ἐρώτησε μὲ περισσότερη ἀθημονία ἡ Μαργαρίτα.

— Ἦταν σοβαρὸς καὶ πολὺ λυπημένος. Μοῦ ἔκανε πόνο, παιδί μου, ποῦ τὸν εἶδα ἔτσι. Ἦταν κομμένος καὶ τὰ μάτια του κόκκινα. Μοῦ εἶπε ὀρθὰ κοφτὰ, πῶς, ἂν ἐσὺ δὲν θέλῃς μιὰ φορὰ νὰ γυρίσῃς σπῆτι, αὐτὸς δὲν θέλει χίλιες. Μόνο ἂν πᾷς νὰ κάτσῃς στὰ πόδια του καὶ τοῦ ζητήσῃς συγγνώμη, θὰ σὲ δεχθῇ στὸ σπῆτι. Ἀλλοιῶς ἡ πόρτα τοῦ σπητιοῦ του εἶνε γιὰ σένα κλειστή. Ἔτσι μοῦ εἶπε, παιδί μου, εἶνε τὰ ἴδια του τὰ λόγια. Ξέρω, πῶς σοῦ κάνω πόνο, ποῦ σοῦ τὰ λέω αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἂν ἤξερες πόσο εἶνε ραγισμένη ἡ δική μου ἡ καρδιά. Πρέπει ὅμως νὰ τὰ ἔφερῃς, παιδί μου. Ὁ πατέρας σου μοῦ εἶπε νὰ σοῦ τὰ πῶ.

— Ναί, θέλω νὰ τ' ἀκούσω ὅλα, εἶπε μὲ μισὴ φωνὴ ἡ Μαργαρίτα.

— Μοῦ εἶπε, ἐξακολούθησε ἡ κυρὰ - Σπόραινα, ὅτι μὲ κανένα τρόπο δὲν θὰ στέρξῃ νὰ ἐξακολουθήσουν ἡ «σχέσεις» σου μὲ τὸν Πέτρο. Ποτὲ δὲν θὰ στέρξῃ ἕνα γάμο σου μὲ τὸν ξάδελφό σου. Κι' ἂν τυχὸν αὐτὸ γείνῃ μιὰ μέρα, μὲ ὅλη τὴν ἄρνησι καὶ τὴν ἀντίστασί του, ὁ πατέρας σου σοῦ τὸ δηλώνει ἀπὸ τώρα πῶς θὰ πάρῃ τὰ μάτια του νὰ φύγῃ γιὰ νὰ μὴ σὲ ξαναΐδῇ ποτέ. Θὰ πάρῃ μαζί του καὶ τὸν Γιαννάκη. Χρήματα δὲν θὰ σοῦ δώσῃ πεντάρα, οὔτε σένα οὔτε τοῦ Πέτρου. Νὰ πάτε στὰ δικαστήρια καὶ νὰ τὸν βάλετε στὴν φυλακή. Αὐτὸς, ὅ,τι κι' ἂν ἔχῃ, θὰ προτιμήσῃ καλλίτερα νὰ τὰ δώσῃ στοὺς πτωχοὺς παρὰ σὲ σᾶς.

Ἡ Μαργαρίτα, ὠχρὴ καὶ δακρυωνοντας τὰ χείλη της, ἄκουγε τὴν κυρὰ - Σπόραινα.

— Ἡ ἀπαίτησι τοῦ πατέρα σου, ἐξακολούθησε ἡ γρηὰ ντυμένη μὲ λόπη, διότι ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν τυλλιχερὴ ἐντολήν, ἡ ἀπαίτησί του εἶνε νὰ γυρίσῃς ἀμέσως στὸ σπῆτι, νὰ τοῦ ζητήσῃς συγγνώμη καὶ νὰ πάρῃς τὸν κύριο Περρινά.

Ὁ ψυχικὸς σπαραγμὸς τῆς Μαργαρίτας ἐφερρίχτη εἰς μίαν νευρικὴν ταραχήν. Ὠρθωσε τὸ ἀνάστημά της κ' ἐφώναξε μὲ φωνὴ βραχνιασμένη.

— Ὄχι, ντυντά. Αὐτὸ δὲν θὰ γείνῃ ποτέ. Δὲν εἶμαι πουλημένο κρέας· Εἶμαι κ' ἐγὼ πλάσμα τοῦ Θεοῦ. Εἶμαι ἐλεύθερη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἡ Ἄνοιξις ἔφτασε

Ἐπέρασε ὁ χειμῶνας καὶ ἦλθε ἡ ἄνοιξις.

Ἦταν ἡ πρῶτες ἡμέρες τοῦ Μαρτίου κ' ἐβράδυαζε.

Στὸ ἴδιο πάντοτε δωμάτιό τῆς Κλινικῆς ἐκάθοντο ἡ Μαργαρίτα καὶ ὁ Πέτρος. Ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο ἔμπαιναν μέσα τ' ἀνοιξιάτικα ἀρώματα τοῦ ἀνθισμένου κήπου.

Ἦταν καὶ οἱ δύο σιωπηλοί.

Ὁ Πέτρος εἶχε γείνῃ πλέον καλὰ, καὶ ἦταν ἐκείνη ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς διαμονῆς του στὴν Κλινική. Τὸ ἄλλο πρωΐ. ἀμέσως, εἶχε ἀποφασίσει νὰ φύγῃ γιὰ τὴν Εὐρώπη.

Καὶ ἡ Μαργαρίτα ; Τί θὰ γινότανε ἡ Μαργαρίτα ; Θὰ τὴν ἄφνε μόνη ;

⁂

Στὸ χρονικὸ διάστημα ποῦ ἐπέρασε πολλὰ σοβαρὰ γεγονότα εἶχαν μεσολαβήσῃ. Ὁ τραπεζίτης Πρινέρης, ἄνθρωπος ὑπερήφανος κι' ἀλύγιστος, ἔσπρωξε τὰ πράγματα εἰς τὰ ἄκρα. Μιὰν ἡμέρα ἐδήλωσε στὸν Περρινά, ὅτι ὁ γάμος μὲ τὴν Μαργαρίτα δὲν γίνεται. Ἔτσι ξερὰ, δίχως καμμιὰ δικαιολογία. Καὶ τοῦ ἐζήτησε νὰ διαλύσουν τὴν ἑταιρεία. Ἔγειναν ὅλες ἡ διατυπώσεις, ἐπλήρωσε μέχρι λεπτοῦ τὸ χρέος του στὸν συνεταίρο του, καὶ τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἐκείνης ἡμέρας, κουρασμένος καὶ σκυθρωπὸς, ἐκάλεσε στὸ κρεββάτι του τὸν δικηγόρο Κλοντήρη καὶ ἕνα συμβολαιογράφο κ' ἔκανε τὴν διαθήκη του. Γενικὸ του κληρονόμο ἄφνε ἐτὸ μοναχό του παιδὶ τὸν Γιαννάκη, ἄφνε μερικὰ κληροδοτήματα γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς.

— Μὰ ἡ κόρη σας ; εἶχε ρωτήσῃ ὁ συμβολαιογράφος.

— Ποιὰ κόρη μου ; Δὲν ἔχω καμμιὰ κόρη . . . ἀπάντησε σκυθρωπὰ ὁ γέρω Πρινέρης.

— Μὰ ἡ διαθήκη αὐτὴ θὰ πέσῃ, ἐπόλμησε νὰ παρατηρήσῃ ὁ δικηγόρος Κλοντήρης.

— Ἂς πέσῃ, εἶπε μὲ τὸν ἴδιο σκυθρωπὸ τόνο ὁ Πρινέρης. Παρακαλῶ τὸν κύριο συμβολαιογράφο νὰ γράψῃ αὐτὰ ποῦ λέω. Αὐτὲς εἶνε ἡ τελευταίες μου θελήσεις . . .

Στὰ μάτια τοῦ γηραιοῦ δικηγόρου καὶ τοῦ συμβολαιογράφου εἶχαν φανῆ δάκρυα. Ἦταν τραγικὴ ἡ σκηνὴ ἐκείνη. Ἔβλεπαν ἕναν ἄνθρωπο ἕως πρὸ ὀλίγου καιροῦ εὐτυχισμένο νὰ συντρίβῃ μὲ μιᾶς τὴν εὐτυχία του κ' ἕνα σπῆτι, πλούσιο καὶ χαρούμενο, νὰ πέφτῃ σ' ἐρείπια. Συνεννόησις καὶ συμβιβασμὸς μεταξὺ πατέρα καὶ κόρης ἦταν ἀδύνατο νὰ ὑπάρξῃ. Ὁ ἕνας ἐνάντιο εἰς τὸν δόρειο, ὁ ἄλλος εἰς τὸν νότιο πόλο. Τίποτε δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς ἑνώσῃ . . .

Ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες ὁ τραπεζίτης Πρινέρης, χωρὶς ν' ἀποχαιρετήσῃ κανένα, ἐπῆρε τὸν Γιαννάκη κ' ἔφυγε, χωρὶς κανεὶς, ἀπολύτως κανεὶς, νὰ ξέρῃ ποῦ. Ἐπῆγε στὴν Βιέννη, ἄφησε τὸν Γιαννάκη ἐκεῖ, σὲ μιὰ γηραιὰ χήρα, πλουσία ἐξαδέλφη του, ποῦ ἦταν ἐγκατεστημένη ἐκεῖ, κ' ἔφυγε γιὰ τὴν Γερμανία, ὅπου νέος εἶχε κάνῃ τῆς σπουδές του. Ἐγκατεστάθη στὸ Μόναχο, ὅπου ἄρχισε νὰ ἐμπορεύεται.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνάβασί του, ἡ Μαργαρίτα, συνεννοημένη μὲ τὸν Πέτρο, κατέφυγεν εἰς ἕνα δικηγόρο, ὁ ὁποῖος ἀμέσως, διὰ νὰ τοὺς ἀσφαλίσῃ, προέβη εἰς τὴν κατάσχεσι ὅλων τῶν σπητιῶν καὶ τῶν κτημάτων τοῦ Πρινέρη. Καὶ ἡ ὑπόθεσις ἐπῆρε τὸν δρόμο τῶν δικαστηρίων.

Ἡ Ἀθήνα εἶχε δουλέψῃ μὲ τὸ οἰκογενειακὸ αὐτὸ δράμα καὶ ἡ κυρίες τῶν σαλονιῶν εὑρῆκαν θέμα ἀνεξάντλητο γιὰ ν' ἀκονίσουν τὴν γλωσσοῦλα τους. Μιὰ ἐφημερίδα μάλιστα χωρὶς ν' ἀναφέρῃ τὰ ὀνόματα τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς θλιβερῆς αὐτῆς ἱστορίας, ἐμυθιστορηματοποίησε τὴν ὑπόθεσι καὶ ὁ διευθυντής της ἐτρίβε τὰ χέρια του ἀπὸ χαρὰ γιατὶ ἡ κυκλοφορία τοῦ φύλλου του ἀνέβαινε εἰς τὰ ὕψη τῆς ἡμέρας ἐκείνες.

Ἡ Μαργαρίτα ἐπακολουθοῦσε νὰ μένῃ στὸ ἴδιο ξενοδοχεῖο μὲ τὴν κυρὰ - Σπόραινα καὶ νὰ βρίσκεται τὸ περισσότερο μέρος τῆς ἡμέρας πάνω ἀπὸ τὸ προσκέφαλο τοῦ Πέτρου. Εἶχε πουλήσῃ τὸ περισσότερο μέρος τῶν κοσμημάτων της,

Σὲ μιὰ στιγμὴ ἐξάθεως τῆς εὐγνωμοσύνης του ὁ Πέτρος εἶχε πῇ στὸν διευθυντὴ τῆς Κλινικῆς, δείχνοντας τὴν Μαργαρίτα.

— Γιατρέ, ἡ ἀρραβωνιαστικιά μου...

Ἡ Μαργαρίτα ἐσκίρτησε ἀπὸ χαρά. Ναί, αὐτὸ θέλει κ.' αὐτή. Νὰ γείνῃ ἡ γυναίκα τοῦ Πέτρου. καὶ νὰ τοῦ φέρῃ τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία.

Μιὰν ἀλλη μέρα, ποῦ ἡ Μαργαρίτα εἶχε φροντίσῃ καὶ τοῦ εἶχε φέρῃ τὸ ἀγαπᾷ κι του νὰ τὸ δῇ, ἐνῷ ἐφιλοῦσε τὸ ἀθῶο πλασματάκι, εἶπε ἀγκαλιάζοντας ἀπότὴν μέση τὴν ξαδέλφη του.

— Μαργαρίτα, ὀτ παιδάκι μας.

Πάλι ἡ καρδιὰ τῆς Μαργαρίτας ἐσκίρτησε. Ναί, θὰ ἦταν τὸ παιδάκι της. Θὰ τὸ ἀγαποῦσε σὰν δικό της παιδί..

⁂

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ τοῦ Μαρτίου ἡ Μαργαρίτα ἐφορεῦσε ἕνα λεπτὸ ἄσπρο φόρεμα, ποῦ ἄφνε νὰ φαίνεται ἕνα μέρος τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ στήθους της καὶ τὰ χέρια της ἕως τὸν ἀγκῶνα.

Τὰ πλούσια κοσσανά της μαλλιὰ τὰ εἶχε χτενίσῃ μὲ ἕνα ἁπλὸ παιδικὸ χτένισμα, γυρίζοντας γύρω-γύρω στὸ κεφάλι της παχειὲς πλεξίδες. Μεγικοὶ ὡρεῖοι, παγνιδιάρικοι δόστρυχοι ἐξέφευγαν στὸ μέτωπο, στ' αὐτιὰ καὶ στὸν λαιμό.

Ἦταν ὡραία ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἡ Μαργαρίτα. Ἡ ὠμορφιά της ἦταν ἀναξιάτικη καὶ παθητή.

Ὁ Πέτρος ἔμενε ξαπλωμένος σὲ μιὰ σαιλλὲγκ κ' ἐκότταζε ἔξω στὸν κηποπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο.

Τὸ δωμάτιο ἦταν γεμάτο ἀπὸ ἀρώματα τῶν ἀνοιξιάτικων λουλουδιῶν τοῦ κήπου καὶ ἀπὸ τὸ ὑπάρχον ὄρομα τῆς ἀνοιξιάτικης ὠμορφιᾶς τῆς Μαργαρίτας.

Ἔμεναν καὶ οἱ δύο σιωπηλοί.

Ὁ Πέτρος ἀνάπνεε βαθειὰ καὶ ἡδονικά. Αἰσθανότανε τὸν ἑαυτό του καλὰ, πολὺ καλὰ, κ' ἕνα αἴσθημα ἡδονικὸ κυριαρχοῦσε ἐντός του.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΕΤΕΙΝΟΥ

ΕΡΩΤΕΥΟΝΤΑΙ ΤΑΧΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΣ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ;

Κατὰ γενικὸν κανόνα ὄχι.

Φυσικά, εἶνε ἀδύνατον νὰ γενικεύσῃ κανεὶς ἕνα τέτοιο ζήτημα καὶ ὁμιλήσῃ μὲ τρόπο, ποὺ νὰ χαρακτερίζῃ ὅλας ἀρροῦ εἰς κάθε κανόνα ὑπάρχουν καὶ ἐξαιρέσεις. Δὲν ἀπέχομεν ὅμως τῆς ἀληθείας ἂν εἴπωμεν, ὅτι ἡ πλειονότης τῶν γυναικῶν, ποὺ παντρεύονται ἀποβλέπουν στὸ γάμο, κατόπιν ὑπολογισμοῦ, ὡς ἕνα μέσον, τὸ ὁποῖον θὰ ταῖς ἐξασφαλίσῃ μιὰ ζωὴ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἄνετον καὶ ὄχι ὡς ἕνα ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ καλλιεργοῦν καὶ θὰ φροντίζουν τὸ σπάνιον φυτόν, ποὺ λέγεται ἔρως.

Οἱ ἄνδρες διαφέρουν πολὺ ἀπὸ τὰς γυναῖκας εἰς τὸν ἔρωτα. Τὸ κορίτσι εἶνε συνεσταλμένο, ὑπολογίζει, ἀποβλέπει εἰς ἕνα σκοπόν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀνειρεύεται τὸν γάμον—ὁ ἄνδρας ὅταν ἐρωτεύεται τρελλαίνεται, μεθᾷ, ρίχνεται στὸ αἴσθημα μὲ κλεισμένα μάτια. Ἰδοὺ γιατὶ σᾶς λέγω, ὅτι κατὰ γενικὸν κανόνα αἱ γυναῖκες δὲν ἐρωτεύονται πραγματικῶς. Φρόνησις καὶ ἔρως εἶνε ἀδύνατον νὰ συνυπάρξουν καὶ τὰ περισσότερα κορίτσια ποὺ ἐρωτευμένα ἀκόμα, εἶνε πολὺ φρόνιμα, πολὺ νηφάλια.

Σπανίως θὰ ἰδῆτε ἕνα κορίτσι νὰ κάνῃ τὴ τρέλλες ποὺ κάνει ἕνας νέος ὅταν ἐρωτεύεται. Τοὐναντίον ἔχει ὡρισμένην τακτικὴν, ὡρισμένον σχέδιον καὶ ἂν ἐρωτήσετε τοὺς περισσοτέρους ἐραστὰς θὰ σᾶς ποῦν ὅτι εὑρίσκουν τὰς ἐρωμένας των ἀδιάφορες καὶ κρύες.

Τὸ κορίτσι κυνηγᾷ τὸν ἄνδρα γιὰ νὰ τὸν κάμῃ δικόν της. Ὁ ἄνδρας κυνηγᾷ τὸ κορίτσι, ἐπειδὴ εἶνε χαριτωμένο, ὡμορφο, ἑλκυστικό. Εἰς τὸ αἴσθημα τοῦ ἀνδρὸς ὑπάρχει ἡ δίψα γιὰ τὴν ὡμορφιὰ, εἰς τὸ τῆς γυναικὸς ὁ σκοπὸς μιᾶς κατακτήσεως. Πολλοὶ νέοι αἰσθάνονται ὅτι εἶνε ἀνάξιοι γιὰ τὸ κορίτσι ποὺ ἀγαποῦν—μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε πειὸ κορίτσι πιστεύει, ὅτι δὲν ἀξίζει τὸν ἔρωτα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος τὴν λατρεύει;

Ἡ περιουσία τῶν περισσοτέρων κοριτσιῶν εἶνε ἡ ὡμορφιὰ των, ἡ χάρις των. Ξέρει ὅτι ὀφείλει νὰ νυμφευθῇ καὶ ὅτι πρέπει νὰ τὸ κάμῃ ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγωρότερα. Γιατὶ πρέπει νὰ παντρευθῇ; Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι δρόμοι γιὰ νὰ ζήσῃ, θὰ πῆτε, ἀλλὰ ὁ γάμος εἶνε τὸ ἱκανοποιητικώτερον μέσον. Ἂν μείνῃ σπίτι της θῆρθῃ μέρα, ποὺ θὰ κουρασθῇ νὰ ζητᾷ χρήματα ἀπὸ τὸν μπαμπᾶ της ἢ τὸν ἀδελφόν της. Μπορεῖ νὰ ἐκλέξῃ ἕνα ἐπάγγελμα, νὰ ἐργασθῇ, θὰ το βαρεθῇ ἅμως γρήγορα καὶ θὰ ὀνειρευθῇ μιὰ μέρα ἕνα σπίτι, μιὰ οἰκογένεια δική της—καὶ τότε πιθανὸν νὰ εἶνε πολὺ ἀργά.

Ἰδοὺ γιατὶ ὅλα τὰ κορίτσια ἔχουν ἕνα ὡρισμένο ὄνειρο, ἕναν ὡρισμένον σκοπὸν—τὸν γάμον. Ὑπάρχουν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ νυμφευθεῖσα ἔνας ἄνδρα διὰ πρακτικοὺς ἢ συμφεροντολογικοὺς σκοποὺς τὸν ἐρωτεύεται ἀργότερα—αἱ περιστάσεις ὅμως αὗται εἶνε σπάνιαι, συχνότερα συμβαίνει ἡ ἐρωτευμένη σ.ζύγος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ γάμου νὰ βυθίζεται εἰς αἰωνίαν ἀδιαφορίαν δι' ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐθεώρησε τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδίας της.

Σᾶς ὡμίλησα γιὰ ὡμορφα κορίτσια—ἂς ἔλθωμεν καὶ εἰς τὴν ἄλλην κατηγορίαν τῶν κοριτσιῶν, ποὺ οὔτε ὡμορφιὰ οὔτε χάρι ἔχουν καὶ τῶν ὁποίων ὁ διανοητικὸς καὶ ψυχικὸς ὁρίζων διήκει ἀπὸ τῆς κατασκευῆς ἑνὸς χαλβᾶ, πήττας ἢ σούπας μέχρι τοῦ μπαλώματος μιᾶς κάλτσας ἢ τοῦ ραψίματος ἑνὸς κομμποῦ. Τὰ κορίτσια αὐτὰ μοιάζουν μὲ θείας ἢ γεροντοκόρας μᾶλλον ἢ μὲ ζωντανὰ κορίτσια, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ πλημμυρίζει καὶ θέλει νὰ ἀπλωθῇ. Εἶνε θαυμάσιες νοσοκόμες, πολὺ καλὲς νοικοκυράδες, ἐνεργητικες, ἀκούραστες—δὲν νοιώθουν οὔτε θέλουν νὰ ξέρουν ἀπὸ ὄνειρα καὶ ρωμάντσες. Δὲν διαβάζουν μυθιστορήματα· φτειάνουν τὸ φαΐ· δὲν ὀνειρεύονται ἕνα Ἀμλέτον· δέχονται ἐκεῖνον, ποὺ θὰ τοὺς δώσῃ ὁ μπαμπᾶς των. Ἴσως ἔχουν καὶ μερικὰς ἐρωτικὰς ἱστορίας ἢ ἐπεισόδια—οὐδέποτε μιλοῦν γι' αὐτά.

Ἡ ἄλλες ἡ ὡμορφες, ἡ χαριτωμένες τῆς κυπταζοῦν μὲ ἐπιείκεια καὶ συμπάθεια. Δὲν ζητοῦν ἐξαιρετικὴ τρυφεράδα ἀπὸ τὸν σύζυγον, ποὺ πέρνουν, οὔτε λυρισμοὺς, οὔτε ἐξάρσεις, οὔτε στιγμὰς ποιητικάς. Δὲν λέγουν εἰς τὸν σύζυγόν των·

— Μοῦ ἔφερες τὸν Βερλαίν, Ἔρρίκε;

Ὁ τάδε παίζει θαυμάσιο βιολί. Ἀλλά

— Πῆρες ἐκείνες τὴς ντομάτες, Γιάννη; Ξέρεις, ἐφτιάκα ἕνα μανάβι ποὺ ἔχει πολὺ φθηνότερες πατάτες.

Αἱ γυναῖκες αὐταὶ ζητοῦν ἐλάχιστα καὶ δίδουν ἄφθονα. Σᾶς εἶπα, ὅτι ὁ ὁρίζων εἶνε περιορισμένος—ναί, ὅμως πλατύτερος ἀπὸ τοὺς τέσσαρους τοίχους τοῦ σπιτιοῦ των. Δὲν ἀπλώνεται ἡ ἀγάπη των—οὔτε σέρνεται ὅμως—ὑψοῦται. Ἀγαποῦν καὶ τὸν ἄνδρα των καὶ τὰ παιδιά των καὶ τὸ σπίτι των σωπηλὰ, κρυφά. Εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ὑπάγεται καὶ τὸ κορίτσι τοῦ χωριοῦ καὶ ἡ περιωρισμένη ἐπαρχιώτισσα (ἐνόσῳ δὲν τῆς ἔχει γυρίσει τὸ κεφάλι ἡ ὡμορφιά της, ἂν εἶνε ὡμορφη).

Οἱ τύποι αὐτοὶ δὲν ἀγαποῦν γιὰ νὰ κατακτήσουν. Ἀγαποῦν, ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη εἶνε μιὰ ἀνάγκη, τροφὴ τῆς ψυχῆς των. Ὁ ἄνδρας των πάει μὲ ἄλλες; Δὲν τὰς ἐνδιαφέρει—ἀρκεῖ νὰ φροντίζῃ γιὰ τὸ σπίτι του.

Αἱ γυναῖκες αὐταὶ εἶνε αἱ μόναι ποὺ ἀγαποῦν πραγματικά, αἱ μόναι ποὺ ἔχουν ἰδανικὰ—καίτοι δὲν ἔχουν ὄνειρο, οὔτε ρομάντσες, οὔτε διαβάζουν μυθιστορήματα.

Τώρα δὲν εἶνε κρίμα, δὲν εἶνε ἀναπαυτὰ αὐτὲς ποὺ δὲν ἔχουν τὴ χάρι καὶ ὡμορφιὰ νὰ γαποῦν ἀληθινὰ καὶ ἡ ἄλλες—ἡ ἄλλες, τῶν ὁποίων ἡ ματιὰ ἀνάβει πυρκαϊὰ μέσα μας νὰ εἶνε ἄστατες, ἐλαφρὲς, ἀδιάφορες; Τί πρέπει νὰ κάμῃ ἕνας ἄνδρας; Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε;

Ὁ Διοικητὴς τοῦ 4ου Λόχου τοῦ 2ου Συντάγματος Κρητῶν (24) τοῦ φρουροῦντος τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς Νέστου

κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΡΑΒΑΛΗΣ

ἀναμένων τὴν προσταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὅπως μετὰ 250 λεοντοθύμων Κρητῶν καὶ Θεσσαλῶν ἐκτελέσῃ τὸ καθῆκον του.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΒΑΛΣ

Ὀνείζομαι στ' ἀστέρια, ποὺ ἡ λάμψις τους σκορπᾷ
Στὸν κόσμο τῶν ἀνθρώπων μυστήρια ὁλοένα
Μονάχα ἡ καρδιά μου ἐσένα ν' ἀγαπᾷ
Κι' ἄλλη νὰ μὴ γνωρίσῃ ἀγάπη παρὰ σένα..

Ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ, ποὺ ἦταν ἡ καλλιτέρα τῶν Ἰνδιῶν, ἄρχισε νὰ παίζῃ τὸν πρῶτον χορὸν καὶ οἱ χορευταὶ σηκώθησαν μὲ τὴν σειράν των, προσέφερον τὸν βραχίονά των εἰς τὰς προσκεκλημένας κυρίας ἢ δεσποινίδας κι' ἐχόρευον.

Ἡ ὡραιοτέρα ἀπὸ τὲς προσκαλεσμένες ἦτο χωρὶς ἀμφιβολίαν ἡ Δνὶς Βαλερία Γουέστγουντ, ἡ ὁποία παρηκολούθει τὸν χορὸν, ποὺ εἶχε διοργανώσει ἡ ἀγγλικὴ παροικία, μὲ τὴν ἀδιαφορία καὶ ξεγνοιασιὰ ποὺ ἔχουν τὰ νειάτα. Ἦταν μόλις δεκαοχτὼ χρονῶν, χαριτωμένη, γελαστὴ μ' ἕνα γέλιο, ποὺ θὰ νόμιζε κανεὶς πῶς ἔπαιζε τρελλὰ πάνω ἀπ' ὅλα.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἀκώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι τὴν ἐθαύμασαν δὲν τῆς ἔκανε καὶ πολλὴν ἐντύπωσι. Ἡ καρδιά της χτυποῦσε γιὰ ἕνα νεαρὸν, ἁπλοῦν ὑπολοχαγὸν, τὸν Τζὶμ Μπραντλη. Ἂς ἦταν πτωχὸς--τί τὴν ἔμελλε; Τοῦ ἔλεγε.

— Ἀγαπημένε μου, ἂν δὲν ἔχομε τίποτ' ἄλλο θὰ ζήσωμε μὲ ψωμὶ καὶ τυρὶ καὶ μὲ φιλιά. Ἡ ἀγάπη μας θὰ μᾶς χορτάσῃ.

Καὶ ὁ Τζὶμ, φυσικὰ, συμφωνοῦσε.

Δὲν συμφωνοῦσαν ὅμως οἱ γονεῖς τῆς Βαλερίας, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀρκετὰς προτάσεις ἤδη ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους νέους τῆς παροικίας.

— Οὐδέποτε θὰ συγκατατεθῶμεν, ἔλεγον στὸ κορίτσι· νὰ παρῃς ἕνα κατώτερο ἀξιωματικό, ποὺ δὲν ἔχει εἰμὴ τὸ γαλόνι του.

Ἡ Βαλερία ἄκουε ὅλ' αὐτὰ, ἀλλ' ἡ καρδιά της τὸν ἤθελε. Δὲν ἤθελε παρ' αὐτόν. Τοῦ ὑπεσχέθη πλέον πῶς θὰ τὸν παρῃ.

Περνοῦσαν ἡ μέρες ἔτσι, ὅταν ξαφνικὰ μιὰ μέρα ὁ Τζὶμ γιὰ κάποια ἀσήμαντον αἰτία ἐμαλωσε μὲ τὴν ἀγαπη-

μένη του. Ἡ Βαλερία θυμωμένη ἔβγαλε τὸν ἀρραβῶνα καὶ τοῦ τὸν ἔδωσε πίσω. Ἐπερίμενε πῶς θἄπερτε στὰ πόδια της ἐκεῖνος, πῶς θὰ τὴν παρακαλοῦσε νὰ τὸν συγχωρέσῃ. Ἀντ' αὐτοῦ ὅμως τῆς εἶπε ἕνα ξηρὸ "χαῖρε,, καὶ ἔρυγε. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Ἀγγλία χωρὶς νὰ πάῃ νὰ τὴν ἀποχαιρετήσῃ.

⁂

Πέρασε ἕνα ἔτος. Ἡ Βαλερία ἐνόμισε, ὅτι εἶχε θεραπευθῆ, ὁ κόσμος ξέχασε τὸ συμβὰν καὶ τὰ πράμματα ξαναρθαν στὴν κανονική προχιά. Ἤρθε πάλι ἡ ἐποχὴ τοῦ μεγάλου χοροῦ, ποῦ ἔκανε κάθε χρόνο ἡ καλλιτερα τάξις τῆς ἀγγλικῆς παροικίας, τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων. Ἡ Βαλερία ἔλαμπε ἐκεῖνο τὸ βράδυ μὲ μιὰ ὠμορφιά, ποῦ κατέπλησεν ὅλους. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ ἔσπευδον νὰ τὴν "ἀγκαζιάρουν,, γιὰ ἕνα χορόν. Πολλοὶ τῆς ἐψιθύριζαν λόγια ἐρωτικὰ, μὰ φαίνονταν πῶς δὲν ἄκουε. πῶς δὲν ἔνιωθε τίποτε. Τὰ μάτια της ἔβλεπαν μακρυά.

— Γιὰ τὸ τελευταῖο βάλς, δεσποινίς; Τῆς κάνει μὲ βαθεὰν ὑπόκλισι ἕνας ὡραῖος λοχαγός.

— Μερσί, τό ἔχω ὑποσχεθῆ.

Πέρασαν ὅλοι οἱ χοροὶ καὶ ἦλθεν ἡ σειρὰ τοῦ τελευταίου βάλς. Ἡ μουσικὴ ἄρχισε νὰ παίζῃ τὸ γλυμύτερο βάλς ἀφ' ὅσα ποτὲ ἐγράψαν, τὸ "Γύρισε. Πίσω....,, Αὕτνης ἡ Βαλερία κυττόντας μπροστά της στὴν ἄκρη τῆς μεγάλης σάλλας ἀνεπήδησεν ἔκπληκτος. Ἦταν τυνατός; Ὁ Τζίμ Μπράντλη ἦταν ἐκεῖ καὶ τὴν κυττοῦσε στηλὰ στὰ μάτια. Πότε ἦλθε; Πότε μπῆκε στὴ σάλλα; Προχώρησε σ' αὐτὸν μὲ βῆμα τέτοιο, ποῦ θἄλεγε κανεὶς πῶς πετοῦσε καὶ τοῦ τέντωσε τὸ χέρι της·

— Τὸ στερνὸ βάλς τὸ φύλαξα γιὰ σένα, τοῦ κάνει μὲ χαμόγελο, εἰς τὸ ὁποῖον ἔτρεμε ἕλη ἡ ἀγάπη της.

— Ἤρθα πίσω, ἀγαπημένη μου. Δὲν μπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς ἐσένα. Μιὰ στιγμὴ μονάχα νὰ σὲ ἰδῶ κι' ἂς πεθάνω. Εἶσαι ἡ ζωή μου καὶ ἡ χαρά μου ἐσύ. Σὲ λατρεύω, σὲ λατρε ω!

Κι' ἐχόρεψαν. Τὰ πόδια τους γλυστροῦσαν ἐλαφρὰ στὸ παρκέττο, τὰ σώματά των ἐλύγιζαν ὡσὰν λουλούδια. . .

— Τζίμ, Τζίμ. Γιατὶ εἶσαι ἔτσι χλωμός; Θεέ μου, πόσο ἰσχνὸς ἔφινες μέσα σ' ἕνα ἔτος. Πῶς μὲ κυττᾷς ἔτσι; Τὰ μάτια σου μοῦ φαίνονται πελώρια, Τζίμ.

Κι' ἔγερνε στὸν ὦμό του μεθυσμένη καὶ τῆς φαίνονταν πῶς ἔβγαινε ἀπὸ τὸν κόσμο, ποῦ πετοῦσε σὲ χῶρες μαγικές, ἅγαν τασμπκές.

— Ὦ' Τόξερα πῶς μ' ἐπερίμενες, κάνει ὁ Τζίμ μὲ μάτια γεμάτα λατρεία. Τὸ ξερα—ὅπως κι' ἐσὺ ἤξερες πῶς θὰ γύριζα πίσω, σὲ σένα τὴ μόνη μου ἀγάπη—ὦ, ἡ ζωή μου. Βαλερία ἦταν μαρτύριο μα κρυάν σου. Δὲν μπορῶ νὰ ζήσω, δὲν μπορῶ ν' ἀναπνεύσω οὔτε στιγμὴ χωρὶς νὰ βλέπω τὴ θεία ὠμορφιά σου. Ἤρθα πίσω γιὰ νὰ σοῦ πῶ πῶς ἡ ψυχή μου καὶ ἡ καρδιά μου δικά σου εἶνε. Θυμήσου πάντα αὐτὸ. ἀγάπη μου, ὅ,τι δήποτε κι' ἂν συμβῇ. Μὴ τὸ ξεχνᾶς ποτέ. Κύττα..,

— Τὰ μάτια σου, Θεέ μου, πῶς μέ κυττάζουν ἔτσι. Ἡ ματιά σου εἶνε σὰ νἄρχε τα σὲ μένα ἀπὸ μακρυνοὺς κόσμους, ἄγνωστους. Τζίμ! Τζίμ! Μὴ φεύγεις. Ὦ! Ἂς φύγουμε μακρυά—πάρε με! πάρε με, ἀγαπημένε μου. Γιατὶ δὲ γελᾷς; Γιατὶ μὲ κυττᾷς σὰν νὰ πονᾷς, Τζίμ; Γιατὶ ὅμως δὲν φορᾷς ὅπως οἱ ἄλλοι φράκο, ἀλλὰ ἠρθες ντυμένος μὲ τὸ χακί σου;

— Σέ λατρεύω, σὲ λατρεύω, ἀγάπη μου— ἔλεγαν τὰ μάτια τὰ γαλανὰ μὲ πρόπο ποῦ ἦταν ὡς νἄκλειναν, νἄσβυναν ἀργά.

⁂

Μετὰ τὸ χορὸ ἡ Βαλερία γύρισε σπίτι της καὶ ὀρῆκε στὴν τραπεζαρία τὴ μαμμά της, ποῦ τὴν περίμενε καθισμένη δίπλα στὸ τζάκι μὲ μιὰν ἐφημερίδα μπροστά της.

—Ἄ, ἐσὺ εἶσαι, Βαλερία! Ξέρεις τί διάβασα στὴν ἐφημερίδα; Ὁ Τζίμ Μπράντλησπο τὠθῆκε στὰ Δαρδανέλλια. Τὸν θυμᾶσαι, φυσικά, τὸν Τζίμ, ἔ; Πῶς τὰ πέρασες χρυσῆ μου, στὸ χορό;

ΥΦΗΛΟΙΟ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ἐν Κερκύρᾳ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

1η Γυθείου, Σ. Οἰκονομᾶκος. 2α Ζακύνθου, Ο. Ματαράγκας. 3η Χαλκίδος, Κ. Σπανός. 4η Χίου Α. Κιρλακίτης, 5η Ν. Γενεᾶς, Ε. Νικολοῦτσος

Ζητοῦνται ἀντιπροσωπεῖαι πανταχόθεν.

Συνδρομαὶ «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ» Ἐτησία Δραχ. 3,00 Δίμηνος δραχ. 0,50.

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγησαν Πρόεδρος Π. Σ. Δαπέργολας, Ἀντιπρόεδρος Α. Ι. Αὔχνος, Γραμματεὺς Μ. Χ. Κάλδερ, Ἐπόπτης Α. Φραγγούλης.

Ἐξηγήσεις ἀποστέλλομεν τῷ αἰτοῦντι.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ βουλόμενοι ἀντιπροσωπεῖαι ἢ νὰ ἐγγραφῶσιν ἀπευθυντήνσαν μέσον «ΚΥΡΙΑΚΗΣ» ἢ πρὸς τὸ Κέντρον. Ω

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ Α'. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ»

Ζητ)1ον ΠΑΙΓΝΙΟΝ

25	45	25
45	50	15
	15	75

Εἰς τὰ κενὰ νὰ τεθῶσιν ἀριθμοὶ τοιοῦτοτρόπως καθέτως καὶ ὁριζοντίως τὸ ἄθροισμα νὰ εἶνε 100.

..Ζητ)2ον ΓΡΙΦΟΣ
ΠΟΛΙΣ
Ἡ ΠΟΛΙΣ ΠΟΛΙΣ
ΠΟΛΙΣ

..Ζητ)3ον ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ

:νθος καὶ ἄνθος=πέλαγος

Ὅροι· Λύτης καὶ ὁ λύων ἐν. Λύσεις δεκαὶ μετὰ δεκαλέπτου μέχρι 15ης Φεβρουαρίου.

ΒΡΑΒΕΙΑ 1ον Σφραγὶς βραβευθέντος, 2ον Ἡμιετήσιος συνδρομὴ «Κυριακῆς», 3ον Ἄλμπουμ 4ον, 5ον, 6ον Ὠφέλιμον βιβλίον, 7ον,—10ον Συνδρομὴ «Καποδιστρίου», 10ον—25ον Λαχεῖον.

ΛΑΧΕΙΑ 30 λεπτὰ 30.

Κέρδη 129 Δραχμῶν.

Ἐμπρὸς μὴ ἀργοπορεῖτε Νέοι καὶ νέαι ἐγγραφῆτε.

Ἐυεργέται «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ» ὁ Δν

ΨΗΦΙΣΑΤΕ! ΨΗΦΙΣΑΤΕ!

Ὁ κ. Ἰωσὴφ Ηρίστερσων φίλος καλὸς τῆς «Κυριακῆς» καὶ ὑποψήφιος γενικὸς ἀντιπρόσωπος ἐν τ νομῷ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΖΗΤΗΣΕΙΣ & ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

Δεσποινὶς καλῆς οἰκογενείας καὶ μὲ ἄριστας συστάσεις πτυχιοῦχος τοῦ Ἀρσακείου καὶ γνωρίζουσα καλῶς τὴν Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν ζητεῖ θέσιν ταμίου εἰς κατάστημα ἢ κατ' οἶκον παραδόσεις. Γράψατε Ν. Κ. Γραφεῖα «Ἀκροπόλεως», Ἀθήνας.

⁂

Νέος σοβαρὸς μὲ πολὺ καλὴν θέσιν ζητεῖ ἐπιπλωμένον δωμάτιον εἰς τὸ Φάληρον. Γράψατε· Α. Β. Γ. Γραφεῖα «Ἀκροπόλεως», Ἀθήνας.

⁂

Ζητεῖται διδάσκαλος διὰ φλάουτον. Γράψατε· «Σπουδαστὴν», Γραφεῖα «Ἀκροπόλεως», Ἀθήνας.

⁂

Νέος, φοιτητὴς, ζητεῖ τὴν χεῖρα κόρης, μέρος τῆς προικὸς τῆς ὁποίας θὰ διετίθετο πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του. Γράψατε· Πέτρον Ι. Παπασταύρου. Πόστ ρεστάντ, Ἀθῆναι.

⁂

Νέος μὲ ἐγκυκλοπαιδικὰς γνώσεις ἀναλαμβάνει παραδόσεις Ἑλληνικῶν δι' ὅλας τὰς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου καὶ Γυμνασίου. Εἰδικὴ προπαρασκευὴ εἰς τὰς Συνθέσεις κατὰ τὰ νεώτερα παιδαγωγικὰ συστήματα. Συνιστᾶται θερμότατα καὶ παρ' ἡμῖν. Διεύθυνσις. Γεώργιον Ἴσαρον (Δημοσιογράφον). Γραφεῖα «Ἀκροπόλεως».

μήτριος Π. Γολέμης (ὀφθαλμίατρος) ἐκ Λευκάδος.

Ἐπίτιμα μέλη· Σ. Οἰκονομᾶκος, Ἰάνη Ματαράγκα, Ναυσικὰ Αὔχνου.

Δ)σις Συλλόγου Κον Ἀντώνιον Αὔχνον «Καποδιστρίου» Κέρκυρα.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΕ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Η ΦΛΟΦΦΥ ΡΟΦΦΛΣ

Ὅταν ὁ Βενιαμὶν Φραγκλίνος ἦτο πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν στὴν Αὐλὴ τῆς Γαλλίας—ἦταν κατὰ τὸ 1782—εἶπε μιὰ φορά·

— Ὅταν μιλᾶμε γιὰ ἕναν Ἀμερικανὸ δὲν λέγομεν «τί εἶνε;», ἀλλὰ μόνον «τί ἔκαμε;»

Ὑπάρχουν πολλοὶ λίγοι ἄνθρωποι στὴν Ἀμερικὴ, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐθεωροῦντο πλούσιοι ἐν Εὐρώπῃ.

Τὰ πράγματα ὅμως σήμερα ἄλλαξαν πολὺ εἰς τὴν χώραν τῶν παραδόξων.

Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἐρωτοῦν πλέον διὰ τὸν συμπατριώτην των «τί ἔκαμε», ἀλλὰ

—Πόσο ἀξίζει. (What is he worth).

Ἐπίσης στὴν Ἀμερικὴ σήμερα ὑπάρχουν πλούσιοι, τοὺς ὁποίους δὲν ἔχει ἡ Εὐρώπη.

Λοιπόν, ὅπως ἡ Ἀφροδίτη, ὅπως γνωρίζετε, ἐξῆλθε ἀπὸ τὸν ἀφρὸ τῶν κυμάτων ἔτσι καὶ ἡ θελκτικὴ, ἡ κατεργάρα, ἡ τσαχπίνα Φλόφφυ Ρόφφλς ἐβγῆκε ἀπὸ τὴν χρυσῆν θάλασσαν τῶν δολλαρίων.

Γιὰ νὰ λάβετε ἰδέα τοῦ πλούτου αὐτοῦ σᾶς λέγομεν μόνον (ἐξακριβοῦμεν τοὺς Ροκεφέλλερ, Βάντερμπιλτ, Καρνέγκι, Μόργκαν καὶ μερικοὺς ἄλλους δισεκατομμυριούχους), εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὑπάρχουν πλέον τῶν 125,000 οἰκογενειῶν, τῶν ὁποίων ἡ περιουσία ἑκάστης ὑπερβαίνει τὸ 1,250,000 φράγκων, ἔπειτα ἔχομεν 1,500,000 οἰκογενείας τῶν ὁποίων ἡ περιουσία ὑπερβαίνει (ἑκάστη) τὰς 100,000 φράγκων καὶ οὕτω καθεξῆς. Ὁ Ἀμερικανὸς ξοδεύει χρήματα ἀφειδῶς γιὰ νὰ γλεντᾷ ὅπως κανεὶς ἄλλος, ἀλλὰ γλεντᾷ πολὺ ἀλλιώτικα ἀπὸ τὸν Εὐρωπαῖον. Ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιδιώκει συγκινήσεις νέας ὅ,τι εἶνε, ὅπως λέγουν οἱ ἴδιοι, **exciting**, ὅ,τι κάνει ἐντύπωσιν, εἶνε πρωτάκουστον, πρωτοφανές.

Ἰδοὺ γιατὶ παίζει χαρτιά. ἰδοὺ γιατὶ στοιχηματίζει εἰς τὰς ἱπποδρομίας καὶ τοὺς ἀγῶνας πυγμαχίας· ὁ Ἀμερικανὸς παίζει διὰ νὰ παίξῃ.

Κάποτε ὁ πολυεκατομμυριοῦχος Ρέγκυναλδ Βάντερμπιλτ ἀφοῦ σὲ μιὰ νύχτα ἔχασεν ἀρκετὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων φράγκων στὸ χαρτοπαίγνιο, ἐψιθύρισε στὸ τέλος μὲ ἀνακούφισι·

— Ἄξιζε τὸν κόπο, βρέ ἀδιρρέ. Κόντεψα νὰ συγκινηθῶ...Κάποτε ἐταξείδευα στὴν ἐξοχὴ μέσα σ' ἕνα ἁμάξι μὲ μιὰ κυρία φίλη μου καὶ τὴν θυγατέρα της, ἡλικίας ἑπτὰ μόλις ἐτῶν. ἕνα κοριτσάκι λειτοκαμωμένο, χλωμό, ἀλλὰ νόστιμο καὶ θελκτικὸ σὰν λουλοῦδι θερμοκηπίου. Σὲ μιὰ στιγμὴ τὸ ἄλογο φοβήθηκε καὶ ἄρχισε νὰ τρέχῃ μὴ ἀκούοντας τὸν ἀμαξᾶ σὲ τρόπο ποῦ φοβηθήκαμε ὅτι θὰ μᾶς ἔριχνε στὸν γκρεμνὸ, ποῦ ἦταν δίπλα στὸ δρόμο. Ἐπυλλογιζόμουνα·

— Τὸ πτωχὸ τὸ κοριτσάκι θὰ σβύσῃ ἀπὸ τὸ φόβο του. Δοκιμάζει μιὰ συγκίνησι πολὺ μεγαλήτερη ἀφ' ὅσον ἡ καρδιά της μπορεῖ νὰ κρατήσῃ.

Κατέβηκα ὅπως-ὅπως σὲ μιὰ στιγμὴ ποῦ λιγώστευσε τὸ βῆμά του τὸ ἄλογο, ἔτρεξα μπροστά, ἄρπαξα τὸ χαλινάρι, τὸ κράτησα καὶ λέγω εἰς τὴν μικράν·

— Κατεβῆτε, δεσποινίς.

Ἦταν φοβισμένη καὶ ἐσκέφθην πῶς ἐχρειάζοντον νὰ κατεβῇ μιὰ στιγμὴ καὶ νὰ συνέλθῃ. Ἡ μικρὰ μοῦ ἀπεκρίθη.

— Ὄχι, εὐχαριστῶ. Ἦταν τρομερό, ἀλλὰ θαυμάσιο.

Λοιπόν, αὐτὸ τὸ κοριτσάκι ἦταν μιὰ μέλλουσα Φλόφφυ Ρόφφλς.

Ἡ Φλόφφυ Ρόφφλς εἶνε ὁ ἀντίστοιχος θηλυκὸς τύπος τοῦ Ἀμερικανοῦ, ποῦ ἀγαπᾷ τὰς περιπετείας, ποῦ κινῆται δι' ἀρκᾶς, ποῦ γυρίζει τὸν κόσμο, ποῦ ἐξοδεύει ἀφειδῶς χρήματα κυνηγῶν ὅλο καὶ νέας συγκινήσεις, ποῦ δὲν κάθεται ποτὲ τέλος πάντων.

Τὸν τύπον αὐτὸν τὸν ἐπρωτόδωσε ἢ μᾶλλον ἠσχολήθη περὶ αὐτοῦ ἐπιμόνως γιὰ πρώτη φορὰ ἡ μεγάλη ἀμερικανικὴ ἐφημερὶς «Ὁ Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» Πρὸ τινων μόλις ἐτῶν ἐβλέπατε εἰς τὴν εἰκονογραφημένην, ἐγκώδη, κυριακάτικην ἔκδοσιν ὁλόκληρον σελίδα μὲ χρώματα ἀφιερωμένην εἰς τὴν θελκτικὴν Φλόφφυ Ρόφφλς.

Καὶ ἕνα χαρακτηριστικὸν τοῦ τύπου τούτου, ποῦ ἀφορᾷ ὅλας σήμερα. Ἡ Φλόφφυ Ρόφφλς φορεῖ πολὺ κοντὲς καὶ πλατειὲς φοῦστες—αὐτὴ ἔβαλε εἰσήγαγε ἢ μᾶλλον ξαναφερε τὴ μόδα αὐτὴ σήμερα. Στὸ κεφάλι πάντα ἢ ἕνα πελώριον παναμᾶ ἢ ἕνα μεγάλο μαλακὸ καπέλλο χωρὶς γαρνιτοῦρα κομμίκ. Φόρεμα πάντα τὸ πρακτικὸ καὶ κόμμοδο ταγέρ. Πάντα τουαλέττα ποῦ δὲν δίδει κόπο, ποῦ μπορεῖ νὰ φορεθῇ ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν.

Ἡ Φλόφφυ Ρόφφλς εἶνε πάντα ἔξω—πάντα ἔτοιμη νὰ τρέξῃ, νὰ φύγῃ, νὰ ταξειδεύσῃ.

Θὰ πᾷ μαζί σας στὸ θέατρο, εἰς ἐκδρομὰς, εἰς πίκ-νίκ, εἰς ταξεῖδι, στὴν Εὐρώπη ἀκόμα, χωρίς ποτὲ νὰ φαντασθῇ, ὅτι τὸ φόλόν της τὴν ἐμποδίζει εἰς τίποτε. Ἂν τῆς κάμετε κόρτε θὰ κάμῃ μιὰ χαριτωμένη στροφή, θὰ γελάσῃ κάτου ἀπὸ τὴ μύτη σας μὲ τσαχπίνικο τρόπο καὶ θὰ τὴν χάσετε ἀπὸ μπροστά σας.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι δὲν εἶνε μόνον διὰ τοὺς συμπατριώτας της ἡ Φλόφφυ Ρόφφλς «νουδωτὲ».

Μᾶς ταράζει ὅλους τοὺς Εὐρωπαίους μὲ τὸ κομψὸ πόδι της μέσα στὸ κολοκαμωμένο ὑπόδημα, τὰ λιτά της σχεδὸν φορέματα τὴν αἰωνίαν της φαιδρότητα καὶ τὸ πελώριο καπέλλο της, πλὰ τὸ σὰν ὀμπρέλλα.

Μᾶς φαίνεται ἕνα εἶδος Σφιγγὸς μὲ τὸ χαριτωμένο, ὡραιότατο, γεμᾶτο γυναικεία χάρι καὶ ὠμορφιὰ κεφάλι της καὶ τὸ ἐφηβικό της κορμί. Συνδυάζει κάτι, ποῦ στὴν Εὐρώπη τὸ θεωροῦμε ἀσυμβίβαστο. Τὸν ἀθλητισμὸ καὶ τὴ χάρι στὴ γυναῖκα.

Ἡ Φλόφφυ Ρόφφλς εἶνε τὸ πρῶτον δεῖγμα ἑνὸς νέου γυναικείου τύπου, καθαρῶς ἀμερικανικοῦ. Εἶνε μιὰ γυναῖκα περιπετειώδης μὲ πολλὰ χρήματα ὅμως.

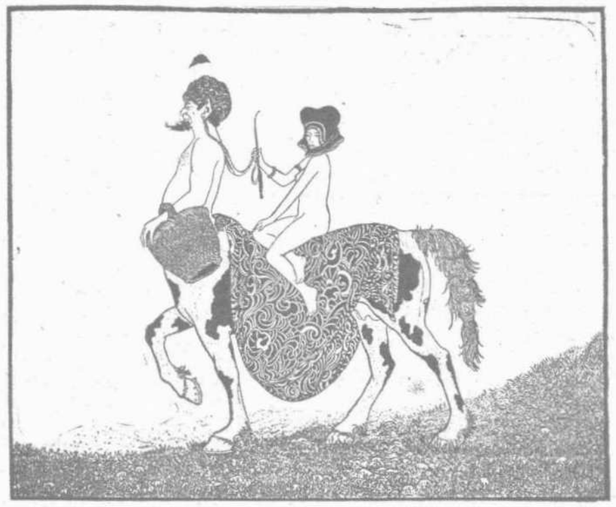

Βρὲ, τί ἀλλόκοτος ἐτοῦτος ὁ καιρὸς
καὶ πόσα πράμματα δὲν γίνηκαν μεγάλα.
Τώρα μᾶς ἔβαλλαν, ἡ γυναῖκες μας ἐμπρὸς
στὸ τέλος θὰ τῆς πᾶμε καὶ . . . κεβάλλα.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Κυρίους, κυρίους,

Καρδαρῶν, Λάρισσαν. Οἱ ψῆφοι ἔρχονται εἰς τὰ γραφεῖα μας προσθέτον τα ἀμέσως. Βλέπετε σημερινὰ ἀποτελέσματα ψηφοφορίας.

— *«Μπερπολδῆνον», Βῶλον.* Μερὶ γιὰ τὰ πολὺ πολὺ φιλικὰ λόγια καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σας.

— *Παναγ. Βλάσση, Κόρινθον.* Ἀποστείλατε ταχυδρομικῶς χρήματα καὶ θὰ λάβετε τὸν τόμον τῆς «Κυριακῆς».

— *Γ. Κ. Μ. Ναύπλιον.* Στείλατε εἰς τὸ γραφεῖον μας νὰ πληροφορηθῆτε διὰ τὴν ἐργασίαν τῶν παιδιῶν.

— *«Ἀρτανιὰν» Λαμίαν. 36 ψῆφοι ἐ λήφθησαν.*

— *«Ἀτρόμητον Ἀεροπόρον», Ναύπλιον. Διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ποιήμα τος χρειάζονται δρ. 2.*

— *Ὡς τόσο τί σᾶς λέει καὶ τὸ σημερι νὸ φύλλο τῆς «Κυριακῆς»; Δὲν εἶνε σω στὸ μπιζουδάκι;*

— *Πολλοὶ μᾶς γράφουν πολὺ θερμὰ γράμματα γιὰ τὴν ἔκδοσι τῆς «Κυριακῆς». Τοὺς εὐχαριστοῦμεν ὅλους μαζῆ καὶ τοὺς ὑποσχόμεθα ὅτι ἡ «Κυριακὴ» πάντα θὰ εἶνε χαριτωμένη καὶ σκερτσῶζα, ὅπως τὴν ὀνομάζουν.*

—*Αἱ ἀπαντήσεις τοῦ γάμου, ἀφοῦ τα κτοποιηθοῦν θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχὲς.*

— *Γ. Βαρούχαν.* Ὑποστηρίξατε τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. *Μηναδάκη, διὰ* νὰ ἐπιτύχῃ, ἀφοῦ τόσον πολὺ τὸ θέλετε αὐτό.

— *Παν. Γεωργίου, Θεσσαλονίκην.* Στεῖλατε εἰς τὰ γραφεῖα μας νὰ πληρο φορηθῆτε πῶς τὰ πτωχὰ παιδιὰ μποροῦν νὰ κερδίζουν 2 δρχ. τὴν ἡμέραν.

— *Παν. Σύρμαν, Καλάμας.* Μᾶς ἐστάλη ἕνα δημοσίευμα διὰ τὸν κ. Βογιατζόπουλον. Δὲν ἔχετε βεβαίως τὴν ἀξί ωσι νὰ μαντεύσωμεν ποῖος ἦτο ὁ ἀποστολεύς.

— *«Ἀνώνυμον», Πάτρας. 2 ψῆφοι* διὰ τὸν κ. *Πουλαιζᾶν* ἐλήφθησαν.

— Στερ. *Μάγεφον, Μουζάκιον.* Ἂν ἐλήφθησαν αἱ 3 δραχ. τὰ 39 φύλλα τῆς «Κυριακῆς» θὰ ἐστάλησαν.

— *Δημ. Καραγιάννην, Λάρισσαν.* Ἡ ἐπιθυμία σας, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ψήφους, ἐξετελέσθη.

— *Ἰωάν. Καρτάλην, Σάμον.* Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ λόγια σας. Ὅ,τι ἐγκρίνεται δημοσιεύεται.

— *Μπίμπην. Ἀθήνας.* Διὰ νὰ λάβε τε μέρος εἰς τὸ σαλόνι τῆς «Κυριακῆς» πρέπει νὰ πληρώνετε κάθε δημοσίευμά σας δι' αὐτὸ πρὸς 3 λεπτὰ τὴν λέξιν. Διὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ψευδωνύμου λ. 50.

— *Σ. Μαυρομμάτην, Ἀθήνας.* Ὅ,τι ἐγκρίνεται δημοσιεύεται μὲ τὴν σειράν του. Περιμένετε.

—*«Δορυφόρον Οἰκιοτὴν»*—225 *ψῆφοι διὰ τὸν «Ἀήττητον» Ψαρῶν προσετέθησαν.*

—*Δημ. Πλαστήραν, Τρίκκαλα.-Γράφοντες ὅτι αἱ ἐπιθυμίαι σας ἐξεπληρώθησαν, ἐντοῦμεν ὅτι τὰ φύλλα τῆς «Κυριακῆς» ἐστάλησαν πρὸς τὸν κ. Μάγειφον. Τὰ κάρτ ποστὰλ βεβαίως καὶ θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει.*

—*Φώτιον Κελεπούρην, Καρδίτσαν.-Κάρται ἐλήφθησαν. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν κάρτ ποστὰλ ἀργοῦνταὶ κόμη.*

—*Σωκρ. Ρωμανίαν, Πειραιᾶ.-Ἂν ἐνεκρίθη τὸ ποίημά σας θὰ δημοσιευθῇ.*

—*«Τρελλὸν Κεφαλλωνίτην», Κεφαλληνίαν.-Δὲν ἐκρίθησαν καὶ τόσον καλά. Στείλατε ἄλλα.*

—*Σπυρίδ. Ἀντύπαν, Ζάκυνθον.-Ψῆφοι διὰ τὸν κ. Δ. Λοΐζον ἐλήφθησαν.*

—*Ἐμ. Καρελλᾶν.-Περάστε ἀπὸ τὰ γραφεῖά μας νὰ σᾶς ποῦμε πῶς μπορεῖτε νὰ μεταβιβάσητε τὰς ψήφους σας.*

—*Μικὲν Βαρδουνιώτην, Σῦρον.-Ἀπερρίφθησαν.*

—*Ε. Βατιμπέλλαν, Ἀθήνας.-Κάθε ἀντιπρόσωπος πρέπει νὰ παραμένῃ εἰς τὴν πόλιν τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει.*

— *Σὲ δυο γράμματα ἐλάβομεν μετὰ τὴν Τετάρτην τὸ βράδυ θὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ἄλλο φύλλον.*

— *Τώρα ὠρβουὰρ καὶ καλὴ διασκέδασιν.*

Ὁ Ταχυδρόμος σας

ΤΑΧΥΤΕΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΔΙΑΦΟΡΑ

— *Θ. Βελειάδην, Λαμίαν.* Ὁδὸς Βλαχάκη 1, Θεσσαλονίκην.

— *«Μύγα», Λευκάδα.* Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστῶ θερμότατα. Ἡ «Μέλισσα».

— *«Ἀδα Νιτοὺς», Ἀθήνας.* Δὲν ἔπρεπε νὰ σκέπτεσθε περὶ παραιτήσεως καθ' ἣν στιγμὴν ἔχετε τόσους καὶ τόσους κουμπαράρχας.

— *Α. Κ. Ἀθήνας.* Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ. Λυποῦμαι πολύ. Ὁ «Πετεινός»

— *Ἀδα Φ. . . Ἀθήνας.* Καλὰ-καλὰ, ἀλλὰ δὲν πέτυχες ἴσως. Ἀούα. Ὁ Μανωλάκης.

— *Εὐχαριστῶ ὅλους ὅσους εἶχαν τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μὲ ψηφίσουν καὶ δηλῶ, ὅτι παραιτοῦμαι τῆς ὑποψηφιότητός μου. Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον θὰ σᾶς πῶ πῶς θὰ διαθέσω τοὺς ψήφους μου. «Λυὶς Νιτοὺς».*

Γ. ΜΠΕΡΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὑποψ. Γενικὸς ἀντιπρόσωπος Νομοῦ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κυκλαδῖται.

ΨΗΦΙΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ ΒΑΤΙΜΠΕΛΛΑΝ

Ὑποψήφιον Γεν. Ἀντιπρόσωπον τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ἰωάννης Γεωργίου Μηναδάκης, ψηφεῖ σατέ τον ὅλοι καὶ ὅλαι.

Γεώργιος Καρυομουράκης

—**—

Ψηφίσατε ὅλοι καὶ ὅλαι τὸν

ΑΝΑΣΤ. ΘΕΟΔΟΣΑΤΟΝ

Ὑποψήφιον Γενικὸν Ἀντιπρόσωπον ΝΟΜΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

—**—

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἀνταλλάσσω ψηφοδέλτια ἀντὶ γραμ ματοσήμων.

Α. Β. ὁδὸς Βλαχάκη 1 Θεσ)νίκη.

Κυρίαι καὶ Δεσποινίδες

Ψηφίσατε, ψηφίσατε

Γενικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ νομοῦ Λαρίσσης τὸν ΔΗΜ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΝ

Ἄλτ. Ψηφίσατε ἀπαξάπαντες τὸν μόνον ὑποψήφιον ἀντιπρόσωπον τῆς «Κυριακῆς» ἐν Φλωρίνῃ τὸν

«Ἀπέλπιδα Μονοπηριώτισσαν»

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΥΛΛΕΚΤΑΙ

Ὁ ἀποστέλων 60 ψηφοδέλτια λαμβάνει φάκελλον ἐξ 100 Γραμματοσήμων.

Ὁ ἀποστέλλων 120 λαμβάνει 250 κτλ.

Γ. Μπερδανόπουλος

Ὁδὸς Βλαχάκη 1, Θεσσαλονίκη.

⁂

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ

Μειοψηφοῦντες. Παραιτηθῆτε χάριν *«Ἀκακίου Κύκλαμον». Πληρώνω 10 λεπτὰ 50 ψήφους. Εὐάγγελος Παπανικολάου, Μαούρη 5, Ἀθῆναι.*

—**—

ΦΟΙΤΗΤΗΣ εἰκοσαετὴς ἄπορος θὰ ἐπεθύμει νὰ νυμφευθῇ ἔστω καὶ ἠλικιωμένην ἡ ὁ ποία νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ ἀποπερατώσῃ τὰς σπουδάς του.

Ἀπευθυντέον Π. Ε. Π. Poste restante de l' etranger. Ἀθήνας.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

«Γυμνασιόπαις» Καλάμας.

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ
ΤΩΝ ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Μέχθι τῆς παρελθούσης Τρίτης τὸ ἀπόγευμα, οἱ ψῆφοι οἱ σταλλέντες πρὸς τὰ γραφεῖά μας δίδουν τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα.

Ἀττικῆς

Ἰωσὴφ Πρίστερσον	ψήφους	3514
«Ἀκάκιος Κύκλαμος»	»	1192
Γεώργιος Γκοτζογιάννης	ψήφους	911
Σ. Μαυρομμάτης	»	151
Μιχαὴλ Δ. Καλφαγιάννης	»	43
Ἀλέξανδρος Τσιφλᾶκος	»	83
Δημ. Κόκκινος	»	50

Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος

Ἀνδρέας Ἀντύπας	»	463
«Χιονοσκεπασμένο Ἐλατάκι»	»	406
Βασίλ. Σ. Κουβέλης	»	528
«Ἑρμῆς»	»	157
Πατρινὸς Γυμνασιόπαις	»	;;;
Π. Ρίζόπουλος	»	150
Χρῆστος Ἀντύπας	»	109
Ἰωάννης Α. Μαλλᾶς	»	72
Ἀνδρ. Π. Στεργιόπουλος	»	54
Θάνος Θ. Ζάρκος	»	50
Νῖκος Φραγκονικολόπουλος	»	90
Τηλέμαχος Γερ. Καββαδίας	»	10

Ἀρκαδίας

Θάνος Θανοῦκος	ψήφους	2130
Β. Ἀναστόπουλος	»	890
Ι. Γ. Τράκας	»	185
Χρῆστος Γιαννόπουλος	»	46

Μεσσηνίας

Γεώργιος Λούμος	»	350
Παναγ. Σύρμας	»	465
Βενετσάνος Χαΐνης	»	332
Π. Βογιατζόπουλος	»	250
Κωνστ. Β. Χανίδης	»	83
Ἅγγ. Ν. Παπαθεοδωρόπουλος	»	67
Φιλοποίμην Μαντόπουλος	»	235
Ἰωάννης Γ. Πλεμμένος	»	32
«Τρελλὸ Κυπαρισσιώτάκι»	»	80
Ἰωάννης Καρτζώνης	»	26
Νικόλ. Μέντης	»	23
Π. Σαρατσιώτης	»	22
Γεώργ. Α. Δημόπουλος	»	11
Π. Χαραλαμπόπουλος	»	10

Ἀργολιδοκορινθίας

Παναγ. Βλάσσης	ψήφους	350
Μάνος Οἰκονόμου	ψήφους	167
Πάνος Διγενῆς	»	165
Τάκης Ἰωάννου	»	223
Ἅγγ. Ν. Κίννας	»	293
«Βῦρων»	»	500
Παναγ. Μονήφορος	»	84
Δέσποινα Σ. Οἰκονόμου	»	82
Παναγ. Βλάσσης	»	15
Νικόλ. Μιχαλᾶκος	»	6

Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος

Ἀλ. Πηλίδης	ψήφους	985
Ἀθαν. Στεργίου	»	882
Ν. Β. Τσακαλάκης	»	;;;
«Ποιητικὴ Ρέμβη»	»	178
Ἀντών. Σαπεράπουλος	»	62
Δνὶς Λευκὴ	»	55
«Ἀρτακάν»	»	36
Ἠλίας Πλατώνης	»	11

Τρικκάλων

Φώτιος Κελεπούρης	ψήφους	478
Δημ. Πλαστήρας	»	320
Ἀθαν. Πασιαλᾶς	»	156
Γεώργ. Ἀναγνώστης	»	125
Σπῦρος Χ. Μαράβας	»	63
«Μόλτκε»	»	60
Χαρ. Ρίζόπουλος	»	15
Δνὶς Ἀλκ. Χατζῆ-γιώργου	»	12
Βάγγος Παϊβανᾶς	»	3

Λαρίσσης

Ἠλίας Βελώνης	ψήφους	322
Πάνος Παπαηλιοῦ	ψήφους	248
Ἀλέξ. Κουτνεντζῆς	»	129
Γρηγ. Σκαβέντζος	»	101
Δημ. Καραγιάννης	»	100
Γεώργιος Καρδαρᾶς	»	76
Ζ. Ἀστυνομικὸς	»	51
«Πάλλουσα Καρδία»	»	98
Ἡρακλῆς Φάσσας	»	39
«Μικρὸς Ντζέντελμαν»	»	14
Γεώργ. Ζαρλᾶς	»	7
Ἀπόστ. Τσοῦτσος	»	2

Εὐβοίας

Ἀλέξ. Κ. Χριστοφίλης	»	486
«Διγενὴς Ἀκρίτας»	»	248
Θεμιστ. Μ. Φωτίου	»	111

Αἰτωλοακαρνανίας

Σπῦρος Ἀργείτης	»	48
Κ. Ν. Ρήγας	ψήφους	40
Ἀθαν. Τσιντζος	»	98
Δ. Δ. Πελιούρας	»	20
Παναγ. Ζῶτος	»	13
Σπυρ. Γκρέκας	»	11

Λακωνίας

Γεώργιος Γκῆτσος	»	121
Ἀριστείδης Πουλαντζᾶς	»	25

Κερκύρας

Ἐλευθ. Παπαγεωργακόπουλος	»	650
«Μῦγα»	»	510
Παναγ. Δαπέργολας	»	500
«Πεντάμορφη κόρη»	»	90
Σπυρ. Μαρτίνης	»	80

Κεφαλληνίας

Ἀναστ. Θεοδοσᾶτος	»	312
Χαρ. Π. Συνοδινός	»	198
Θεοχ. Μορφέσης	»	100
«Τρελλὸς Κεφαλλωνίτης»	»	20
Ἄλκις Χρυσοφύλλης	»	5

Ζακύνθου

Διονύσ. Ἀβούρης	»	364
Ἀντ. Ρῶκος	»	280
Ὄθων Ματαράγκας	»	177
Εὐσταθιος Λοΐζος	»	16
«Ἐρωτευμένη Νεᾶνις»	»	6

Θεσσαλονίκης

Σάββας Πιυλίδης	»	689
Λαζ. Ζέγας	»	190
Γ. Μπερδανόπουλος	»	187
Νικόλ. Κανάκης	»	88
Ἰωάνν. Στουγιαννάκης	»	167
Ἀντών. Ἀκτσελᾶς	»	48

Πρεβέζης

Δημ. Ἀλέπαστος	»	355
Ἰωάνν. Δ. Μανόπουλος	»	5

Χανίων

Ἀπόστολος Ἀποστολάκος	»	419

Ἡρακλείου

Ἰωάν. Μηναδάκης	»	131
«Παγωμένη Καρδιὰ»	»	10

Ἰωαννίνων

Ἰωάνν. Χατζημπῆρος	»	360
Νικόλ. Δαλαμάγκας	»	300
Βίκτωρ Νίγριν	»	176
Μάρκος Παπαζήσης	»	6

Κοζάνης

Ε. Δάφας	»	35
Δημ. Α. Χασάπης	»	29

Ξάνθης

Σπῦρος Κωνσταντᾶς	»	360
Βασίλ. Γιαννόπουλος	»	2

Κυκλάδων

Θεόδωρος Τίγκας	»	50
Εὐάγγελος Τσεπεδάκης	»	15
Ἐλευθ. Βατιμπέλλας	»	10

Λέσβου

«Ἥρως τοῦ Κιλκίς»	»	130
Ἀπόστ. Γοῦτος	»	78
Β. Παραδέλλης	»	48

Εἰς τὸν Στόλον

«Ἀήττητος Ψαρῶν»	»	1953
«Μπαρουτοκαπνισμένο Διοπάκι»		880
Ἰωαννίδης	»	80
«Διαβολεμένο τραῖνο»	»	12

⁂

Βλέπετε πόσον ἀλλοιώτικα εἶνε τὰ σημερινὰ ἀποτελέσματα. Καταλαβαίνετε τώρα τί πάλη γίνεται μεταξὺ τῶν διαφόρων ὑποψηφίων. Μ' αὐτὸ ὅμως δὲν θέλουμε νὰ ποῦμε, ὅτι οἱ ἀσθενέστεροι πρέπει νὰ ἀπελπίζωνται. Ἔχουν ἀκόμα καιρὸν νὰ ἐνεργήσουν.

—Γιὰ τὸ «Μπαρουτοκαπνισμένο Διοπάκι» ἀπέστειλαν διάφοροι φίλοι του 94 ψήφους.

— Ἐπίσης διάφοροι 1953 ψήφους γιὰ τὸν «Ἀήττητον» τοῦ θωρηκτοῦ «Ψαρά».

— Στὸν νομὸν Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος καὶ ἄλλος ὑποψήφιος ξετρυπώνει σήμερα. «Τὸ χιονοσκεπασμένο Ἐλατάκι». Καὶ κατέρχεται πάνοπλον στὸν ἀγῶνα μὲ 406 ψήφους.

— Ἐπίσης καὶ στὴν Ζάκυνθον ὁ κ. Ρῶκος.

— Ὁ κ. Γεώργ. Μαρκέττας ἐξ Ἀργοστολίου παραιτεῖται τῆς ὑποψηφιότητός του καὶ μεταβιβάζει τοὺς ψήφους του εἰς τὸν κ. Ἀναστ. Θεοδοσᾶτον.

— Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Στερ. Μεγδανόπουλος ἐκ Θεσσαλονίκης μεταβιβάζει τοὺς ψήφους του εἰς τὸν κ. Λαζ. Ζέγκαν.

— Ὁ κ. Παναγ. Μπελούσης ἐκ Ζακύνθου στέλλει 14 ψήφους διὰ τὸν κ. Διον. Ἀβούρην.

— Οἱ κ.κ. Στερ. Μάγειρος καὶ Ἀχιλλ. Στεργιούλης ἐκ Μουζακίου ἀπέστειλαν καθεὶς ἀπὸ 40 ψήφους διὰ τὸν κ. Δημ. Πλαστήραν.

Ἡ «Παναγία Πεδιάδος» ἀπέστειλε διὰ τὸν κ. Ἰωάννην Μηναδάκην 100 ψήφους.

Ὁ κ. Διον. Χωραφᾶς ἐξ Ἀργοστολίου ἀπέστειλε διὰ τὸν κ. Ἀναστ. Θεοδοσᾶτον 150 ψήφους.

Ὁ κ. Κ. Σουρῆς ἐκ τοῦ θωρηκτοῦ «Ἄγμνος» διὰ τὸν κ. Ἰωαννίδην 80 ψήφους

Ὁ κ. Ἀπόστ. Γρεβενιώτης, παραιτούμενος τῆς ὑποψηφιότητός του, διαθέτει τὰς ψήφους ὡς ἑξῆς: 150 διὰ τὸν κ. Ἠλίαν Βελώνην καὶ 100 διὰ τὸν κ. Φώτιον Κελεπούρην.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ! ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ!

Ρεκλαμάρετε τὰ ὀνόματά σας εἰς τὰς κατοχωρίσεις πληρώνοντες πρὸς τρία λεπτὰ τὴν λέξιν. Ὅταν γνωρίστε ἑαυτοὺς εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας θὰ σᾶς ψηφίζουν πρόσωπα ἄγνωστα. Πολλοὶ δὲν ψηφίζουν, ἐπειδὴ δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ κανένα ὑποψήφιον. Κάμετέ τους νὰ ἐνδιαφερθοῦν γιὰ σᾶς. Ρεκλαμάρετε!

Γ. ΧΟΡΝΟΥΓΓ

Ο ΣΤΙΓΓΑΡΗΣ

(Αἱ καταπληκτικαὶ περιπέτειαι τοῦ ἀπαραμίλλου καὶ ἱππο τικοῦ ἀρχιληστοῦ τῆς Αὐστραλίας.)

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ὁ Στιγγαρῆς προχώρησε μὲ ἀπάθασι καὶ κάνει·

— Ἂν φοβεῖσθε τὸ σκάνδαλον, παραδί δομαι ἀμέσως.

Ἐκείνη τὸν ἐκράτησε.

— Ὄχι, ὄχι, λέγει ζωηρὰ μὴν κινηθῆ τε ἀπὸ τὴ θέσι σας.

Ὥρμησε στὸ ἠλεκτρικὸ κουμπὶ, τὸ γύρισε καὶ ἔσβυσε τὰ φῶτα. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς, ὁ Κυβερνήτης τῆς χτύπησε τὴ θύρα·

— Μὶς Μπουβερί! Μὶς Μπουβερί! Κυνηγοῦν τὸν Στιγγαρῆ καὶ λένε πῶς ἐκρύ βη μέσα ἐδῶ στὸ σπίτι.

— Θεέ μου!

— Παρετήρησαν, ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ παράθυ ρά σας εἶνε ἀνοιχτά.

— Ἀπὸ κεῖνο δὲν θὰ μποροῦσε νὰ μπῆ ποτέ.

— Ἀλλὰ σᾶς ἄκουσαν ποῦ μιλοῦσατε δυνατά.

— Μιλοῦσα στὴν θαλαμηπόλο μου. Ὅλ' αὐτὰ γίνονται ἐξ αἰτίας της.

—Αὔριο θὰ τὴν διώξω. Βρῆκα ἕναν ἄν θρωπο στὸ δωμάτιο μου, ὄχι ὅμως τὸν Στιγγαρῆ. Μόλις μ' εἶδε τρόμασε.

— Πήδησε ἀπὸ τὸ παράθυρο;

— Ναί. Μὲ συγχωρεῖτε ποῦ ἔγινα ἀφορ μὴ γι' αὐτὴ τὴ φασαρία.

— Δὲν δαρυέσθε, μὶς Μπουβερί, ἀπε κρίθη ἀπέξω ὁ Κυβερνήτης καὶ ἐπρόσθε σε ἀπομακρυνόμενος· νὰ παρ' ὁ διάολος τὴν ἀστυνομία, ποῦ μᾶς ἔβαλ' ἄνω κάτω.

Ὅταν ἐξέλιπε κάθε ἦχος βημάτων ἡ μὶς Μπουβερὶ ἄνοιξε τὰ φῶτα καὶ ἐκύτταξε τὸν Στιγγαρῆ.

— Ἰδού, τοῦ λέγει· θὰ κάνατε τίποτε περισσότερο γιὰ τὸν ἑαυτό σας ἀπ' ὅ,τι ἔκαμα ἐγὼ γιὰ σᾶς;

— Καὶ βέβαια ὄχι·

— Νομίζετε πάντοτε πῶς σᾶς ξέχασα;

— Δὲν νομίζω τίποτε. Ἤρθα μόνο σὲ σᾶς σὲ μιὰ στιγμὴ πολὺ δύσκολη.

Τὸν ἐκύτταξε μὲ μάτια θαυμασμοῦ. Ὅλη ἡ ψυχρότης καὶ ἀγανάκτησίς της εἶχον ἐξανεμισθῆ.

— Καὶ τώρα, τοῦ λέγει χαμογελῶντας· ξέρετε τὶ ἐκράτησα πάντα γιὰ καλὸ γοῦ ρι; Γιὰ φυλαχτό· Ἰδού.

Ξεκούμπωσε τὸ κορσάζ της ἔβγαλε ἕνα μεταξωτὸ εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν τυλιγμένες ἓξ σφαῖρες ρεβόλβερ καὶ ἐπρόσθεσε

— Αὐτὲς τῆς σφαῖρες τῆς ἔβγαλα τό τε στὸ κονσέρτο κείνη τὴν δραδειὰ, ποῦ διετάξατε ὅλους νὰ μὴ κινηθοῦν ἀπὸ τὸ ρεβόλβερ τοῦ ἐπιτηρητοῦ κρυφὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἦτο ἕτοιμος νὰ πυροβολήσῃ ἐναν τίον σας.

— Μοῦ σώσατε καὶ τότε τὴ ζωή, κάνει ὁ Στιγγαρῆς συγκινημένος καὶ μὲ φωνὴν ὑπατρέμουσαν καὶ ὅμως ἦρθα νὰ σᾶς ζητή σω νὰ κάμετε γιὰ μένα ὅ,τι ἔκαμα ἐγὼ γιὰ σᾶς.

Ὁ Στιγγαρῆς ἐβάδισε γρήγορα πρὸς τὸ παράθυρο καὶ κύτταξε κάτω μὲ προσοχή.

— Τί θὰ κάνετε; κάνει τρομαγμένη ἡ μὶς Μπουβερί.

— Θὰ φύγω.

— Ὄχι, ἀπεκρίθη ἡ νέα· σταθῆτε. Ποῦ θὰ πᾶτε;

Ἠκολούθησε μιὰ σιγὴ καθ' ἣν ὁ ἕνας κύτταξε τὸν ἄλλον μ' ἀγωνία. Ἡ μὶς Μπουβερὶ φαίνονταν ἤδη ἡ ἴδια ποῦ ἦταν καὶ πρὸ ἐτῶν, ὅταν τὴν ξανασυνήντησε. Ἡ λάμψις ἡ παλαιὰ τῆς πρώτης νειότης τὴν ἐπλημμύρισε.

— Πρέπει νὰ φεύγω, κάμει ὁ Στιγγαρῆς· ἡ θέσις μου ἐδῶ δὲν εἶνε καὶ πολὺ ἀσφαλής. Θὰ φύγω γιὰ τὴν Ἀγγλία. Ἀπὸ ἀπόψε τὸ ὄνομα Στιγγαρῆς πεθαίνει καὶ ξαναγίνομαι ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος. Θὰ τὸ χροστάω σὲ σᾶς ὅπως καὶ τὴ ζωή μου.

Ἡ μὶς Μπουβερὶ τὸν κύτταξε μὲ μάτια ποὺ ἔλαμπε μέσα κάποια καινούργια χαρὰ καὶ ἀνέκραξε.

— Ἀληθινά, πῶς σᾶς ἐσυλλογιζόμου να καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν περιπετει ῶν μου. Ἐδεθήκατε μὲ τὸ σπουδαιότερο μέρος τῆς ζωῆς μου—τότε ποῦ πουλάκι ἀκόμα ἐπάλαια νὰ πετάξω καὶ νὰ τραγου δήσω. Τὸ καλλίτερο κονσέρτο, ποὺ ἔδωσα ἦταν τὴ δραδειὰ ποῦ ἐπεβάλατε σεῖς, ὁ τρομερὸς λῃστής, εἰς τὸ πλῆθος νὰ μὲ ἀ κούσῃ. Ποτὲ ἔπειτα δὲν ἐδοκίμασα παρό μοιαν εὐτυχία. Ἡ δάφνες, τὰ χειροκρο τήματα, ἡ δόξα, ὁ θαυμασμὸς τὰ ὁποῖα παρηκολούθουν τὸ διάβα μου ἀνάμεσα ἀ πὸ τὸν κόσμο δὲν ἦσαν τίποτε μπρὸς στὴ στιγμὴ ἐκείνη, ποὺ τὸ ἄνειρο ἄρχισε νὰ πρωτοανοίγῃ μέσα μου τὸν ἀνθό του.

Ὁ Στιγγαρῆς ἐστέκονταν μπροστά της ἀκίνητος μὲ χαμηλωμένο κεφάλι καὶ τὴν ἄκουε, ἐνῶ ἡ καρδιά του χτυποῦσε δυνατὰ μέσα στὸ στῆθός του καὶ μιὰ ἀ νέκφραστη εὐτυχία τοῦ πλημμύριζε τὴν ὑ παρξί του, τόσο μεγάλη, ποὺ τοῦ φαίνον ταν πῶς ὀνειρεύονταν.

— Εἶνε περίεργο, κάνει χαμογελῶντας πικρὰ, ὅτι τίποτε στὸν κόσμο ἴσως—κανένας, γιατὶ πολλοὶ ἐπεχείρησαν, δὲν εἶχε τὴ δύναμι νὰ μὲ κάμῃ ν' ἀφήσω τὴ ζωή τοῦ λῃστοῦ. Ἔπρεπε νὰ βρεθῆτε σεῖς—ἕνα πουλάκι μὲ τὸ μαγικό σας τρα γοῦδι, γιὰ νὰ μὲ καλέσετε πίσω στὴν πρω τότερη ζωή μου. Γιατὶ θὰ σᾶς ἐξέπλητταν ἂν σᾶς ἔλεγα τὴν ἱστορία μου—ἂς εἶνε. Τώρα εἶμαι εὐτυχής, τὸ φῶς μεᾶς νέας ζωῆς μὲ περιμένει μὲ χαμόγελο. Θὰ τὴν ζήσω αὐτὴ τὴ νέα ζωὴ ἂν ξέρω πῶς αὐ τὸ—θὰ σᾶς εὐχαριστοῦσε, μὶς Μπουβερί.

Τὴν ἐκύτταξε μὲ μάτια ποὺ μέσα ἐ λαμπε ἡ λατρεία γιὰ τὸ ὡραῖο κεφάλι, ποὺ ἔβλεπε μπροστά του κι' ἐπρόσθεσε·

— Τὸ νὰ σώσῃ κανείς τὴ ζωὴ ἑνὸς ἀνθρώπου εἶνε μεγὰ πρᾶξις εὐγενικὴ βέ βαια καὶ ἡ ὁποία ἀξίζει κάθε ἔπαινο, ἀλ λὰ νὰ τὸν σύγλῃ ἀπὸ μιὰ ζωὴ, ποὺ εἶνε ξένη μὲ τὸν ἑαυτό του, ποὺ ἀναγκάζει ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτό του νὰ κάμῃ γιὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ σὲ μιὰ ζωὴ γεμάτη φῶς καὶ εὐ τυχία, τί εἶνε αὐτό; Τί ἀξίζει; Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα εἶχα στιγμὲς, ποὺ σὲ κανένα, δὲν ἔδωσα. Ἦσαν ἡ ἱερώτερές μου, μὶς Μπουβερί—στιγμὲς ποὺ ἡ καρ διά μου μάτωνε καὶ σπαράσσονταν στὴν ἰδέα πῶς ἐγὼ ὁ—ἂς εἶνε—ἴσως σᾶς πῶ ἄλλοτε ποιὸς εἶμαι, ἂν ξανασυναντηθοῦ με μιὰ φορὰ, πῶς ἐγὼ τέλος πάντων ἔκα να τὸ λῃστὴ καὶ σταματοῦσα τὸν κόσμο στὸ δρόμο. Σᾶς τὴς χαρίζω τὴς στιγμὲς αὐτὲς, ποὺ θὰ προτιμοῦσα καλλίτερα νὰ πεθάνω παρὰ νὰ τὴς δώσω εἰς ἄλλον ἄν θρωπο.

Ἐτέντωσε τὸ χέρι του μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀνέκραξε·

— Ὅλος αὐτὸς ὁ πόνος ὅμως, ὅλη αὐτὴ ἡ πρωτήτερη ζωὴ σκορποῦν σὰ φύλ λα μπρὸς στὸν ἀέρα, ποὺ μοῦ ὑπόσχεται τὴν ἐπιστροφὴ στὴ δική μου ζωὴ, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ γυρίσω μὲ καινούργια δίψα καὶ προθυμία. Καὶ τώρα σᾶς ἀφίνω. Ὅπου κι' ἂν εἶμαι νὰ ξέρετε πάντα πῶς ἔχετε σὲ μένα τὸν πιὸ ἀφοσιωμένο ἄνθρωπο, ἕ να φίλο πρόθυμο νὰ θυσιασθῆ γιὰ σᾶς.

Ἡ μὶς Μπουβερὶ τέντωσε τὸ χέρι της ἐσφιξε τὸ δικό του καὶ λέγει καθὼς κινοῦ σε μὲ μαυμασμὸ καὶ τρυφεράδα τὸ κεφά λι της.

— Στιγγαρῆ! Λίγοι ἄνθρωποι τίμοι ἔχουν τὴν καρδιὰ καὶ τὴν εὐγένεια τὴ δική σας. Τὸ ξέρω αὐτό. Τὸ ἤξερα πάντα. ἀπὸ τὴ πρώτη μέρα ποῦ σᾶς εἶδα πῶς δὲν εἴσθε λῃστὴς ἐσεῖς, ἀλλὰ ἕνας μονα δικὸς ἱππότης. Καὶ ὅταν ἄκουα γιὰ τὴς λῃστεῖές σας ἡ ψυχή μου δὲν πίστευε τὴν πραγματικότητα. Ὅταν οἱ ἄλλοι σᾶς κα τηριοῦνταν, ἐγὼ σᾶς εὐλογοῦσα μέσα μου. Καὶ νὰ ποῦ τὸ αἴσθημα μου ἀπεδείχθη ἀ ληθινό.

Ὁ Στιγγαρῆς σήκωσε τὸ μικροκαμω μένο, ὡραιο χέρι ψηλὰ, ἔσκυψε τὸ κε φάλι του καὶ τὸ ἀσπάσθηκε. Ἐπικο λούθησε μιὰ σιγὴ νεκρικὴ μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν προσώπων καθὼς ἐκάθονταν στὸ παράθυρο δίπλα στὴ νύχτα ἀκούοντες μόνο τὴς καρδιὰς των τὸ χτύπο. Αἴφνης σὰ μιὰ δύναμις νὰ ἔσπρωξε καὶ τοὺς δύο τὰ κεφάλια τους σίμωσαν καὶ τὰ χείλη των ἐνώθηκαν. Δὲν ἀντήλλα ξαν καμμιὰ λέξι.

Τῆς μὶς Μπουβαρὶ τὸ κεφάλι ἔγυρε στὸν δυνατό, ὡραῖο ὦμο τοῦ Στιγ γαρῆ, ἐνῶ αὐτὸς ἐψιθύριζε ὕστερ' ἀπὸ λίγες στιγμές·

— Χίλντα! Χίλντα!

— Θὰ φύγετε! κάνει ἐκείνη σηκώνοντας μὲ λύπη τὰ χέρια της.

— Θὰ ξαναϊδωμοῦμε, ἀποφίθηκεν ὁ Στιγγαρῆς· τώρα εἶμαι εὐτυχισμένος.

Ἄνοιξε τὸ παράθυρο κι' ἔγινε ἄφαντος στὴ νύχτα, ἐνῷ ἡ μὶς Μπουβερὶ ὥρμησε καὶ τοῦ ψιθύρισε μέσα στὸ σκοτάδι·

— Θὰ φύγωμε μαζὶ γιὰ τὴν Ἀγγλία.

⁂

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὅλος ὁ κόσμος στὸ Σίδνεϋ ἐμάθαινε, ὅτι ἡ μὶς Μπουβερὶ ἐγ κατέλειπε τὴν Αὐστραλίαν καὶ ἐπέστρε φεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Τὸν Στιγγαρῆ δὲν κατόρθωσαν νὰ τὸν πιάσουν. Δεεδόθη ὅτι ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὸ ἐπί σταση ὅλοι, ἐπειδὴ κανεὶς δὲν τὸν ἔχανε εἴδε πλέον. Ἡ μὶς Μπουβερὶ κατόρθωσε διὰ τοῦ κυβερνήτου καὶ ἄλλων μέσων νὰ χαρισθῆ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς εἰς τὸν Στιγγαρῆν καὶ τὴν ἑπομένην ἀνεχώρησε. Τὴν στιγμὴν, ποὺ ἐπεβιβάσθη ἕνας ὑψη λὸς κύριος μὲ μονόκλ στὸ μάτι παρουσιά σθη μπροστά της καὶ ἡ νέα τοῦ ἔσφιξε μὲ χαρὰ τὸ χέρι. Ἀροῦ τὸ ἀτμόπλοιον ξε κίνησε ἡ εἴδησις διεδόθη. Πολλοὶ ἔδει χναν πρὸς τὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντος λέγον τες μὲ ἔκπληξι·

— Τὸ μάθατε; Ἡ μὶς Μπουβερὶ φεύγει μὲ τὸν Στιγγαρῆ γιὰ τὴν Ἀγγλία.

ΤΕΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΑ

— Σοῦ λέω ὄχι.

— Σοῦ λέω ναί.

— Ὀρκίζεσαι;

— Ναί.

— Τὸ χέρι στὸ Εὐαγγέλιο;

— Ναί.

—Στοίχημα μιὰ δεκάρα;

— ...(κόκκαλο).

ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ ΓΕΛΙΟΥΝΤΑΙ

Λέγουν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔβγαλε τὸ ἀγκάθι ἀπὸ τὸ πόδι τοῦ πληγωμέ νου λιονταριοῦ ἦταν ἕνας μεταξὺ πέντε μνηστήρων γιὰ μιὰν ὡραία. Ὁ λέων ἀπὸ εὐγνωμοσύνη ἔφαγε τοὺς τέσσαρας καὶ ὁ φίλος του ἐνυμφεύθη τὸ κορίτσι—ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι καὶ τὰ λεοντάρια καμμιὰ φορὰ δὲν ξέρουν τί εἶνε ἀληθινὴ εὐ σπλαγχνία καὶ συμπάθεια.

ΕΠΙΤΑΓΑΣ
ΚΑΙ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ἐκδίδει καὶ ἐνεργεῖ ἐφ' ὅλων τῶν πόλεων τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος, ὑπὸ ἀρίστους ὅρους, ἡ

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ,

διότι ἔχει τὸ πληρέστερον δίκτυον Ἀνταποκριτῶν.

ΣΙΓΑΡΕΤΑ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ - ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΣΟΥΓΚΡΙΣΜΑ

Ἦταν ἕνα ὡραῖο, ἡλιόλουστο, Κυριακάτικο πρωΐ. Ἐσηκώθηκα ἀπὸ τὸ ὕπνο καὶ μόλις ἐβγῆκα στὴν ἀγορὰ, ἀγόρασα τὴν «Κυριακὴ» καὶ ἄρχισα νὰ τὴν διαβάζω περπατῶντας. Εἶχα προχωρήσῃ ἀρκετὰ στὸ δρόμο καὶ εἶχα τελείως ἀφοσιωθῆ στὸ διάσμα τῆς «Κυριακῆς», ὅταν ἕνα νά, καὶ ἕνα ἀπότομο, δυνατὸ τσούκρισμα τῆς κεφαλῆς μου μετά τινος ἄλλης μὲ ἔκαμε νὰ ὑποχωρήσω κατὰ δύο βήματα καὶ νὰ μοῦ πέσῃ ἡ «Κυριακὴ» ἀπὸ τὰ χέρια.

Μόλις συνῆλθα καὶ ἔτριψα τὰ μάτια μου, ποὺ εἶχαν θαμπώσει ἀπὸ τὸ διάδα σμα, εἶδα τὴν δεσποινίδα, διότι σὲ δεσποινίδα ἐπάνω εἶχα πέσει, νὰ διορθώνῃ τὸ καπέλλο της, τὸ ὁποῖον ἂν δὲν ἦταν καρφωμένο, Κύριος οἶδε ποῦ θὰ ἔφθανε. Προτοῦ ἀκόμη ζητήσω τὸ ἀπαραίτητον παρντὸν, ἀνεγνώρισα τὴν δεσποινίδα, διό τι ἦτο συγγενής μου καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εὑρέθην εἰς τὴν λυπηρὰν θέσιν νὰ ἀκούσω τὰς παντοίους εἴδους ὕβρεις, ἄτινας, βεβαίως, δὲν θὰ ἀπέφευγον ἂν ἡ ἀπόγονος αὕτη τῆς Εὔας δὲν ἐτύγχανε νὰ ἦτο συγγενής μου. Δοθησῶν ἑκατέρω θεν ἐξηγήσεων ἐγὼ μὲν ἔσκυψα καὶ λα βὼν τὴν «Κυριακὴν» ποὺ μοῦ εἶχε πέσει, προσεπάθουν νὰ τὴν ἀπαλλάξω ἀπὸ τὴς λάσπες ποὺ ἐγέμισε, ἐκείνη δὲ μὲ ἠρώ τησε ποία εἶνε ἡ ἐφημερὶς, ἀπὸ τὴν ἀ νάγνωσιν τῆς ὁποίας τόσον εἶχον ἀπορροφηθῆ. Εἰς ἀπάντησίν μου ὅτι, εἶνε ἕνα πολὺ - πολὺ ὄμορφο περιοδικὸ τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ εἶνε πρὸ πολλοῦ ἀναγνώστρια, μὲ παρεκάλεσεν ὅπως τῆς τὸ δώσω πρὸς ἀνάγνωσιν. Μὲ ἕνα «πολὺ εὐχαρίστως» τῆς ἔδωσα τὴν «Κυριακὴν», τὴν ἐχαιρέ τησα καὶ ἀπῆλθον διὰ νὰ συνεχίσω τὸν διακοπέντα περίπατόν μου. Τὸ ἀποτέλε σμα ἦτο, τὸ δράδυ ποῦ πῆγα στὸ σπῆτι της δέκα κορίτσια ποὺ ἦσαν ἐκεῖ μὲ βεβεβεβαίωσαν ὅτι θὰ εἶνε εἰς τὸ ἑξῆς τα κτικαὶ ἀγαράστριαι τῆς «Κυριακῆς», διότι ἐνεθουσιάσθησαν ἀπὸ τὴν καθ' ὅλα ὡ ραιότητά της. Καὶ ἔστι ἀπὸ ἕνα τυχαῖο τσούγκρισμα, στὸ δρόμο ἡ «Κυριακὴ», ἀ πέκτησε δέκα ἐπιπλέον ὑποστηρικτὰς, ἐγὼ δὲ ὡρκίσθην νὰ μὴ περιπατήσω, ποτὲ εἰς τὸν δρόμον, διαβάζοντας.

Πύργος (Ἠλείας) «Τὸ Σκαθάρι»

ΔΕΝ Μ' ΕΠΙΣΤΩΝΕΣ;

Ἡ τράπεζατοῦ Δουμᾶ ἦτο προσιτὴ εἰς τοὺς πολυπληθεῖς του φίλους. Μίαν ἑσπέραν παρουσιάζεται ὁ ὑπηρέτης του καὶ τοῦ λέγει.

— Ἔχομεν ἀπόψε, κύριε, πέντε ξένους καὶ οὔτε μίαν φιάλην καμπανίτου πλέον.

— Καλά. Πήγαψε νὰ προμηθευθῆς ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον.

— Ἀλλὰ χρεωστοῦμεν πολλὰ εἰς τὸν ξενοδόχον καὶ πρέπει νὰ πληρώσωμεν. Ἔστειλε μάλιστα νομίζω καὶ τὸ λογα ριασμόν.

— Καλά. Τί σοῦ χρειάζεται δι' ἀ πόψε;

— Γνωρίζετε, κύριε, ὅτι δέκα φράγκα ἀγοράζω τὴν φιάλην.

— Πάρε λοιπὸν ἐξ φιάλας. Ἰδοὺ 60 φράγκα

Ἡ σκηνὴ αὕτη ἐπανελήφθη πολλάκις. Τέλος ἀνεκαλύφθη ἐντὸς τοῦ ὑπογείου κεκρυμμένη μεγάλη προμήθεια φιαλῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλάμβανεν ὁ ὑπηρέτης τὰς φιάλας διὰ τὰς ὁποίας ἐπληρώνετο ὅπως τὰς ἀγοράσῃ ἀλλοθεν ἔξωθεν.

Ὁ Δουμᾶς πλήρως ὀργῆς τοῦ λέγει.

— Ἠλίθιε, ἄθλιε, δὲν μὲ ἐπί στωνες ὀλίγον;

Αἴγιον Βασίλειος Σ. Κουβέλης

ΙΝΔΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

ΦΕΙΔΙ

Κάποτε κάποιος δαμαστὴς φειδιῶν εἶχεν ἕνα φεῖδι τόσῳ εὔμορφο, ποὺ οἱ ἄν θρωποι ἐπλήρωναν πολλὰ χρήματα διὰ νὰ τὸ ἰδοῦν νὰ χορεύῃ.

Ἀλλ' αὐτὸ ἦτο δυστύχημα διὰ τὸ φεῖδι, διότι ἠναγκάζετο νὰ χορεύῃ, χωρὶς νὰ ξεκουράζεται σχεδὸν καθόλου.

Μόλις ἀπεσύρετο νὰ ἀναπαυθῆ, ἀμέσως τὸ φλάουτο τὸ προσκαλοῦσε πάλι καὶ ὅσο γρηγορώτερα ἔπαιζε τὸ φλάουτο, τόσο γρηγορώτερα ἔπρεπε νὰ στριφογυρίζῃ τὸ φεῖδι.

Ἕνα δράδυ ὅμως, ὅμα ἐτελείωσεν ἡ ἐργασία, τὸ φεῖδι δὲν ἠμπόρεσε νὰ βασταξῇ περισσότερον. Ἔγεινεν ὠσὰν ξύλο καὶ ἦτο ἕτοιμο νὰ ἀποθάνῃ. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ λέγει εἰς τὸν δασανιστήν του.

— Ὁ Θεὸς θὰ μὲ ἐκδικήσῃ. Σοῦ εὐχομαι νὰ χορεύῃς καὶ σὺ μὲ ξένο σφύριγμα καὶ νὰ δασανίζεσαι πολύ, μὰ πάρα πολύ, χωρὶς νὰ εὑρίσκῃς ἡσυχία οὔτε μέρα, οὔτε νύχτα.

Μιὰ φορὰ ἀκόμα ἐκινήθη τὸ σῶμα τοῦ φειδιοῦ καὶ ἀπέθανε.

Ὁ δαμαστὴς ἐγέλασε διὰ τὴν κατάρα αὐτή. Μὰ ὕστερα ἀπὸ λίγο παντρεύτηκε καὶ τότε καπάλαβε καλὰ τί ἄξιζεν ἡ κατάρα τοῦ φειδιοῦ.

(Κατὰ μετάφρασιν)

Βασίλειος Σ. Κουβέλης

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Φ. Γ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ

39—ΑΙΟΛΟΥ—39

Ἅπαντα τὰ εἴδη παιδικοῦ στολισμοῦ. Ἀπαράμιλλος συλλογὴ σχεδίων καὶ χρωμάτων. Ἐργοστάσια καὶ ἐφαρμογὴ ἐφάμιλλος τῶν Εὐρωπαϊκῶν. Κοστούμια ΣΠΟΡΤ καὶ ἀνδρικὰ ἐξ ὑφασμάτων Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν. Τιμαὶ εὐθηναί.

ΨΗΦΙΣΑΤΕ!

Ἀποσπάσατε, συμπληρώσατε καὶ στείλατέ μας τὸ κάτωθι δελτίον.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Κυριακῆς»,

Ψηφίζω, ὡς γενικὸν ἀντιπρόσωπον τῆς «Κυριακῆς», εἰς τὸν νομὸν

τὸν κ.

(Διεύθυνσις ψηφιζομένου)

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΒΕΝΤΖΟΥ

ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΑ

Βοήθεια σας ἡ Ἁγία Σαρακοστή

Βοήθειά σας, βρὲ παιδιὰ ἡ σαρακοστὴ,
ὅπου τὰ μοῦτρα καθενὸς ξυνίζει
καὶ σὰν γυναῖκα ψυχοσώστρα καὶ σωστὴ
τὰ δύο φύλα..φιλικῶς χωρίζει

Κάνε μετάνοιες κυρὰ παπαδιὰ
νὰ σώσῃς τὴν ψυχή σου, κακομοίρα,
ποῦ τὴς Ἀποκρηὲς κάθε βραδυὰ
ὁ διάβολος τὴν ἐκερνοῦσε μπύρα,

Ἐσὺ δαυδὴ ποῦ τσακπινὲς σκορπᾶς
ἔφησε ἥσυχα τῶν κοριτσιῶν τὰ χείλη,
γιατὶ θὰ σ' ἀφορέσῃ ὁ παπᾶς
κ' ἔτσι στὴν κόλασι θὰ πῇς μωρὲ φυτίλη.

Κ' ἐσὺ συμβιά μου γλυκειὰ καὶ ζηλευτὴ
πάψε νὰ θέλῃς πράγματα ἀρτήσιμα,
γιτ' ἦρθε τοῦ παπᾶ ἡ σαρακοστὴ
καὶ κάνει ὅλα τὰ πράγματα νηστήσιμα.

⁂

Ἐξαγνισμὸς ψυχῶν. . .

Ἕνας παπᾶς, σὰν πετεινὸς καμαρωτὸς
ἐπῆγε στὴς γειτόνισσας τὸ σπίτι
γιὰ νὰ τὴς μάθῃ τὸ πιστεύω στὸ λεφτὸ
καὶ ὅλους τοὺς ψαλμοὺς, μωρὲ ψωρείτη.

Μὰ ἡ γειτόνισσα εἶχε καλὴ ψυχὴ
ποῦ ψαλμοὶ μονάχα θὲν τὴν φθάνανε.
Ἐγύρεψε ἀπὸ τὸν παπᾶ κι' εὐχὴ
κ' ἔτσι σ' ἐνέργεια τὸ εὐχολόγι βάλλανε.

Ὅλες του ἡ εὐχὲς βγῆκαν καλὲς,
γιατὶ τὴς ἔδωσε ἀπὸ μέσα ἀπ' τὴ καρδιὰ
(του. . .
. . Ὅταν τὴς μέτρησε τὴς βρῆκε πειὸ
(πολλὲς
κι' ὅσες εἶχε πάρει ἡ παπαδιὰ του.

Προσέχετε ἀπὸ τὰ νηστίσιμα, βρὲ γρουσοῦζιδες

Σβέντζος

Ξεκουραστῆτε, βρὲ κορίτσια, τώρα
ἀπὸ τὰ γλέντια, ποῦ ταν φέτος περισσότερα
ὡς που τοῦ χρόνου γἄρθῃ πάλι ἡ ὥρα
νὰ κάνετε τὰ ἴδια καὶ . . . ΧΕΙΡΟΠΕΡΑ.